

community

Η Νεοαποστολική Εκκλησία, ανά τον Κόσμο

01/2017/GR

Σύνθημα για το έτος 2017 :

Δόξα στον Θεό,
τον Πατέρα μας

Θεία λειτουργία στην
Βραζιλία :
Η αγάπη για τον Ιησού

Κατήχηση :
Προσευχή και θυσίες

Κατήχηση :
Γάμος και οικογένεια

Διεθνής
Νεοαποστολική Εκκλησία

■ Κύριο άρθρο

- 3 Ας είναι η δόξα στον Θεό, τον Πατέρα μας

■ Θεία λειτουργία στην Αμερική

- 4 Η αγάπη για τον Ιησού

■ Σε μια επίσκεψη στην Ασία

- 10 Αγωνιζόμαστε μαζί με το Άγιο Πνεύμα, ενάντια σε ψεύτικες υποσχέσεις

■ Σε μια επίσκεψη στην Ευρώπη

- 12 Υπηρετούμε με αγάπη, αλλά δεν βασιλεύουμε

■ Σε μια επίσκεψη στην Αφρική

- 14 Αφήνουμε να λάμψει η τετράφωτη λυχνία

■ Χώρος για τα παιδιά

- 16 Δαυίδ και Ιωνάθαν
18 Στο σπίτι του Μάξγουελ στο Σοβιεπέ (Τόγκο)

■ Διδασκαλία

- 20 Προσευχή και θυσίες
22 Γάμος και οικογένεια

■ Νέα από όλο τον κόσμο

- 24 Η πίστη, μπορεί επίσης να μετακινήσει εκκλησίες
26 Είμαστε ανοικτοί σε όλους τους ανθρώπους, σε όλους τους λαούς
28 Πεινούν για τον λόγο του Θεού
30 Δέκα κασίκες είναι αρκετές για μια νέα ζωή
31 Παλμοί – στα κοινωνικά δίκτυα

ΝΕΟΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΑΘΗΝΑΣ
Δημητρίου Ράλλη 47, ΜΑΡΟΥΣΙ
Τηλ.: 697 9936 165
Θείες λειτουργίες: Κυριακή 10:00 π.μ.
Τετάρτη 19:30 μ.μ.
Είστε όλοι ευπρόσδεκτοι

ΝΕΟΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
Ν. Μανδηλαρά 23, Σταυρούπολη
Τηλ.: 23990 20273
Θεία λειτουργία: Κυριακή 10π.μ.

ΝΕΟΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗ
ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΗΡΑΚΛΕΙΟΥΚΡΗΤΗΣ
Ανακρέοντος 1 και Στησιχόρου, Μπεντεβή
Τηλ.: 697 7140 600
Θεία λειτουργία, Κυριακή 11:00 π.μ

ΝΕΟΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΚΥΠΡΟΥ
Διονυσίου Κυκκότη 24
4043 Γερμασόγεια Λεμεσού
Θεία λειτουργία, Κυριακή 10:00 π.μ.

Ας είναι η δόξα στον Θεό, τον Πατέρα μας

Αγαπητοί μου αδελφοί και αδελφές,

«Ας είναι η δόξα στον Θεό, τον Πατέρα μας», αναφέρεται στην Επιστολή του Αποστόλου Παύλου προς Φιλιπησίους. Πρόκειται για μια πολύ παλιά σκέψη, να αποδίδουμε δόξα σε αυτό τον ένα και μοναδικό Θεό που έκανε τα πάντα, που δημιούργησε τα πάντα, υμνώντας δημόσια τη δύναμή του και διακηρύσσοντας την ανυπολόγιστη καλοσύνη του. Και όμως, οι άνθρωποι ποτέ δεν σταμάτησαν να αποκλίνουν από αυτή τη στάση. Το αντίθετο: καθιστούν τον Θεό υπεύθυνο, για όλα τα προβλήματα της ζωής τους!

Το κάλεσμα που σας απευθύνω σήμερα, είναι το ακόλουθο: Αποδίδουμε δόξα στον Θεό και Πατέρα μας!

Ας μην είναι μονάχα το σύνθημα για τον καινούριο χρόνο 2017, αλλά να καθορίζει τη συνέχεια του δρόμου μας μέσα στη ζωή και μέσα στην πίστη.

Πως μπορούμε να δοξάζουμε τον Θεό, τον πατέρα; Θα ήθελα να αναφέρω τρία παραδείγματα:

- Αναγνωρίζουμε το μεγαλείο του Θεού! Αυτός είναι ο Δημιουργός από τον οποίο προέρχονται τα πάντα, τόσο η ορατή δημιουργία, όσο και το σύνολο της ιστορίας της σωτηρίας. Αποστολή μας είναι να αντιμετωπίζουμε τη δημιουργία του με σοφία και ευγένεια. Είναι βέβαιο ότι ο Θεός έχει φροντίσει για την ύπαρξη επίγειων πόρων· αλλά η ευθύνη της διανομής και της συντήρησής τους, εμπίπτει σε εμάς τους ανθρώπους.
- Τον ευχαριστούμε για όλες του τις δωρεές, εκπληρώνοντας το θέλημά του, ακόμη και όταν αυτό καθιστά τη ζωή μας πιο δύσκολη. Του φέρνουμε τις προσφορές μας. Χορηγούμε μεγαλύτερη σημασία στην εμπιστοσύνη μας στον Θεό, παρά στις δικές μας ανησυχίες. Νοιάζεται πολύ για εμάς, παρ' όλο που είμαστε αμαρτωλοί. Σε αντάλλαγμα, θέλουμε κι εμείς επίσης να σεβόμαστε τη αξιοπρέπεια του κάθε ανθρώπου. Ο Θεός είναι ο Πατέρας των πάντων! Αποδίδουμε δόξα στον Πατέρα μας, όταν παρεμβαίνουμε επίσης και για τη σωτηρία εκείνων που μας έχουν πληγώσει.
- Διακηρύττουμε τη δόξα του, με τη συμπεριφορά μας ως παιδιά του Θεού. Μπροστά στον Θεό, είμαστε ακριβώς όπως τα παιδιά: Ξέρουμε λίγα

■ Διεθνής Νεοσσοπλική Εκκλησία

πράγματα και ξέρει τα πάντα. Είναι σημαντικό να αναγνωρίζουμε την εξουσία του και να θέτουμε τον εαυτό μας στην υπηρεσία του με προθυμία. Δεν πρόκειται για περιορισμό της προσωπικής μας ελευθερίας, αλλά για μια πηγή ευλογίας!

Αποδίδουμε δόξα στον Θεό, τον Πατέρα μας: Είναι μεγαλύτερος απ' όλους και απ' όλα· τίποτα δεν μπορεί να τον εμποδίσει να μας δώσει την βασιλεία του. Η ζωή του, την οποία εναπόθεσε σε εμάς, οφείλει να αναπτύσσεται. Συμβάλλουμε έτσι στην ενότητα μεταξύ των παιδιών του ξέροντας ότι δεν υπάρχει, παρά μόνον ένας Θεός και Πατέρας όλων, «ο οποίος είναι πάνω από όλους και μεταξύ όλων και σε όλους».

Το πρόγραμμα τριών σημείων για τον καινούριο χρόνο 2017 είναι το ακόλουθο:

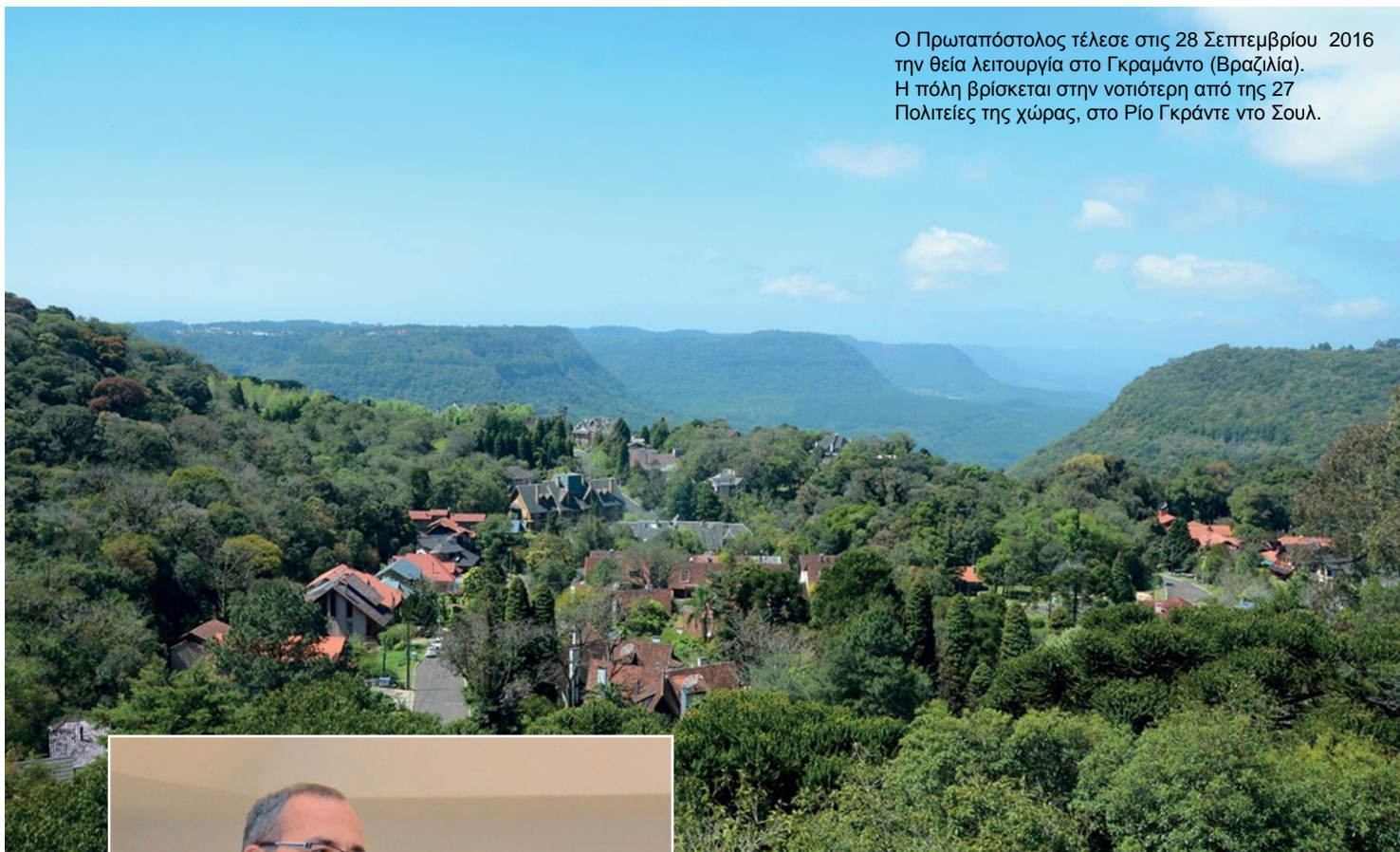
- Αναγνωρίζουμε την δόξα του Θεού, του Πατέρα, μέσα στα έργα του.
- Τον ευχαριστούμε για τα αγαθά και τις ευλογίες του.
- Διακηρύττουμε τη δόξα του με τη συμπεριφορά μας ως παιδιά του Θεού

Μέσα στο πνεύμα αυτό, σας εύχομαι πολλή χαρά και ευλογία από τον Θεό, σε αυτό τον καινούριο χρόνο!

Αγαπητοί μου αδελφοί και αδελφές, σας απευθύνω τους εγκάρδιους χαιρετισμούς μου.

Ο Πρωταπόστολος τέλεσε στις 28 Σεπτεμβρίου 2016 την θεία λειτουργία στο Γκραμάντο (Βραζιλία). Η πόλη βρίσκεται στην νοτιότερη από της 27 Πολιτείες της χώρας, στο Ρίο Γκράντε ντο Σουλ.

Λουκάς 7 : 47-48

«Γι' αυτό, σου λέω, συγχωρημένες είναι οι πολλές αμαρτίες της· επειδή, αγάπησε πολύ· σε όποιον, όμως, λίγο συγχωρείται, λίγο αγαπάει. Και της είπε: Οι αμαρτίες σου είναι συγχωρημένες».

Η αγάπη για τον Ιησού

Αγαπημένοι μου αδελφοί και αδελφές, είναι χαρά για μένα να μπορώ να ζήσω μαζί σας αυτή την θεία λειτουργία. Είχα μέσα μου ανησυχία γι' αυτό που ο καλός Θεός είχε να μας πει σήμερα και η πρώτη σκέψη που εναποτέθηκε στην ψυχή μου είναι ότι δεν πρέπει να χάσουμε το κουράγιο μας, το θάρρος μας. Ξέρω καλά ότι δεν είναι εύκολο να είσαι Νεοαποστολικός σε αυτή την χώρα, επειδή ο αριθμός των αδελφών είναι περιορισμένος και οι κοινότητες είναι μακριά η μία από την άλλη. Μπορώ να φανταστώ ότι κατά καιρούς, η ακόλουθη σκέψη βλέπει το φως της ημέρας: Υπάρχουν πολλές θρησκευτικές κοινότητες στην χώρα αυτή, που έχουν μεγάλη επιτυχία και εμείς, στους κόλπους του Έργου του Θεού, πολύ μικρότερη. Οι άλλες διαθέτουν τηλεοπτικά κανάλια, καθώς και χρήματα και εμείς είμαστε μια τόσο μικρή κοινότητα. Τι οφείλουμε επομένως να κάνουμε;

Η απάντηση είναι πολύ απλή. Σκεφτείτε το ακόλουθο γεγονός: Ο Πέτρος ψάρευε όλη τη νύχτα χωρίς αποτέλεσμα. Έρχεται ο Ιησούς και του λέει «Φέρε ξανά το πλοίο στα βαθιά, και ρίξτε τα δίχτυα σας για να ψαρέψετε.» Ο Πέτρος ήταν επαγγελματίας ψαράς. Το ήξερε πολύ καλά: Δεν θα υπάρξει αποτέλεσμα, αλλά είπε: «Στηριζόμενος στον λόγο σου, θα ρίξω το δίχτυ» (Λουκάς 5:4-5). Βγήκε στην θάλασσα και είχε μια πολύ καλή ψαριά. Ο ίδιος ο Κύριος χρησιμοποίησε αυτό το γεγονός ως μια εικόνα για τη διάδοση του Ευαγγελίου. Αγαπητοί αδελφοί και αδελφές, φροντίζουμε έτσι ώστε, η διδασκαλία των Αποστόλων να μπορεί να συνεχίσει να μεταδίδεται. Δεν έχουν σημασία τα μέσα που έχουμε, ούτε και οι μέθοδοι που χρησιμοποιούμε. Σκοπός μας δεν είναι να κερδίσουμε πολλά νέα μέλη για τη Νεοαποστολική Εκκλησία, αυτό δεν είναι δικό μας θέμα. Μικρή σημασία για εμάς επίσης έχει, να ωθούμε πολλούς ανθρώπους να προσφέρουν θυσίες.

Είναι σημαντικό να βρεθούν μαθητές που μιμούνται αληθινά τον Κύριο Ιησού, να βρεθούν ψυχές που μπορούν να συγκαταλέγονται μεταξύ της Νυμφίας του Κυρίου. Αυτά είναι που έχουν σημασία και όχι οποιαδήποτε μέθοδος. Μονάχα ένα πράγμα έχει σημασία, να ενεργούμε όπως ο Πέτρος: να εκπληρώνουμε απλά το θέλημα του Θεού. Αγαπητοί αδελφοί και αδελφές, ας είναι αυτή ακόμη η απόφασή μας για το μέλλον: Προσφέρουμε όλο μας τον κόπο για να κάνουμε πράξη το Ευαγγέλιο. Το παράδειγμά μας θα προσελκύσει ανθρώπους που ο Θεός θέλει ακόμη, να τους οδηγήσει στο Έργο του. Συνεχίζουμε να εργαζόμαστε, για να κάνουμε πράξη το Ευαγγέλιο, για να μιμηθούμε τον Κύριο και να προσελκύσουμε και άλλα πρόσωπα, χάρη στη στάση μας.

Ακόμη μια φορά: Δεν πρόκειται για την εύρεση νέων μελών για τη Νεοαποστολική Εκκλησία. Πρόκειται για την εύρεση αληθινών μαθητών, που ακολουθούν αληθινά τον Ιησού και που θέλουν να αφεθούν στην προετοιμασία για την ημέρα του Κυρίου.

Ο λόγος που σας ανάγνωσα μπορεί να μοιάζει λίγο ασυνήθιστος. Για να τον περιγράψω σύντομα: βρίσκεται στο πλαίσιο της επίσκεψης που ο Ιησούς έκανε στο Σίμωνα, ένα φαρισαίο. Κατά την διάρκεια του γεύματος, εισήλθε μια γυναίκα. Όλοι την ήξεραν ως μια αμαρτωλή. Αρχισε να κλαίει και με τα δάκρυά της έβρεξε τα πόδια του Ιησού, του φίλησε λοιπόν τα πόδια, τα στέγνωσε με τα μαλλιά της και τα έρανε με λάδι. Όλοι οι παρευρισκόμενοι ξεσηκώθηκαν σε αυτή τη θέα: Γιατί λοιπόν άφησε αυτή την γυναίκα, αυτή την αμαρτωλή, να το κάνει αυτό, που δεν ήταν παρά μια ενόχληση! Ο Ιησούς γνώριζε τις σκέψεις τους και έθεσε στο Σίμωνα, την ακόλουθη ερώτηση: «Κάποιος

δανειστής είχε δύο χρεοφειλέτες· ο ένας χρωστούσε 500 δηνάρια, ενώ ο άλλος 50. Και επειδή δεν είχαν να τα επιστρέψουν, τα χάρισε και στους δύο. Ποιος, λοιπόν, απ' αυτούς, πες μου, θα τον αγαπήσει περισσότερο; Και ο Σίμοντας, απαντώντας, είπε: Νομίζω ότι εκείνος στον οποίο χάρισε το περισσότερο.» (Λουκάς 7:41-42). Ήταν ξεκάθαρο: εκείνος που του χάρισε τα 500, τον αγαπούσε περισσότερο. Ακολούθησε η απάντηση του Ιησού: «συγχωρημένες είναι οι πολλές αμαρτίες της· επειδή, αγάπησε πολύ.» (Λουκάς 7:47). Ο Ιησούς ήθελε να πει το εξής: Οφείλουμε να αγαπάμε τον Θεό επειδή μας συγχωρεί. Αυτό εφαρμόζεται σε όλους μας.

Οφείλουμε ακατάπαυστα, εκ νέου, ξανά και ξανά να συνειδητοποιούμε το γεγονός ότι ο Ιησούς μας συγχωρεί τις αμαρτίες. Η απάντησή μας στην χάρη του, στην αγάπη του, είναι ότι κι εμείς τον αγαπούμε. Τι σημαίνει το γεγονός ότι ο Θεός μας συγχωρεί τις αμαρτίες; Κατά πρώτον, αυτό σημαίνει ότι ο Ιησούς Χριστός, ο Υιός του Θεού, υπέφερε και πέθανε για μας. Δεν θέλω να επεκταθώ σ' αυτό το θέμα, αλλά είναι όμορφο να μας απασχολεί λίγο ότι ο Ιησούς μας

Ο Ιησούς μας κατέστησε ικανούς να εισέλθουμε στην κοινωνία με τον Θεό.

πήρε επάνω του, από αγάπη για μας. Αγαπητέ αδελφέ, αγαπητή αδελφή, είναι η πιο μεγάλη απόδειξη αγάπης που σου έδωσε ο Ιησούς Χριστός: Πέθανε για σένα! Αν στη συνέχεια λέμε στον καλό Θεό: «Μα με αγαπάς λοιπόν ακόμη;», αυτό είναι αρκετά θρασύ,

από ανθρώπινη άποψη. Ο Χριστός πέθανε για μας! Τι πρέπει να κάνει πιο πολύ ο Θεός που έδωσε τον Υιό του για θυσία; Ο Ιησούς Χριστός πέθανε για μας, επειδή μας αγαπά και για να μας συγχωρήσει τις αμαρτίες.

Το προπατορικό αμάρτημα είναι η πρώτη αμαρτία που μας συγχώρησε. Η πρώτη χάρη που μας έκανε, είναι η χάρη του βαπτίσματος. Έπλυνε το προπατορικό μας αμάρτημα, κάνοντάς μας έτσι ικανούς να εισέλθουμε στην κοινωνία με τον Θεό. Αυτό ίσως μοιάζει πολύ θεωρητικό, αλλά ας σε ανησυχήσει καμιά φορά. Χάρη στο βάπτισμα, έγινε δυνατό, για εμάς τους φτωχούς ανθρώπους, να είμαστε σε κοινωνία με τον Θεό.

Κατόπιν μας συγχωρεί τις προσωπικές αμαρτίες. Κάθε φορά που δεν ενεργούμε σύμφωνα με το θέλημα του Θεού, κάθε φορά που δεν ζούμε σύμφωνα με το θέλημα του Ευαγγελίου, αμαρτάνουμε και κάθε αμαρτία μας βάζει μια μπάρα στο δρόμο προς την κοινωνία.

Φαντάσου ότι είχες τη δύναμη να εισέλθεις σε κοινωνία με τον Θεό, αλλά επειδή αμάρτησες, ο δρόμος είναι κλειστός εξ αιτίας μιας μπάρας. Ναι, σίγουρα, δεν σκοτώνουμε κάθε μέρα ένα άνθρωπο, αλλά υπάρχουν πολλές μικρές αμαρτίες που φράζουν το δρόμο προς την κοινωνία με τον Θεό. Εάν δεν ενεργούμε σύμφωνα με τις Δέκα Εντολές, τότε αμαρτάνουμε.

Αξίζει τον κόπο να διαβάσουμε για μια ακόμη φορά τις Δέκα Εντολές και να θέσουμε το ερώτημα: Τα σεβάστηκα όλα αυτά; Αμαρτάνουμε σε κάθε παραβίαση της Εντολής της αγάπης. Κάποιες φορές είμαστε πολύ επιεικείς με τον εαυτό μας. Έχουμε υποσχεθεί κάτι στον Θεό και δεν έχουμε κρατήσει αυτή την υπόσχεση. Έχουμε τότε τόσο πολλές δικαιολογίες.

Κάθε φορά που μπορούμε ή οφείλουμε να κάνουμε κάτι καλό και δεν το κάνουμε, αμαρτάνουμε. Όταν το σκεπτόμαστε, συνειδητοποιούμε τη συχνότητα με την οποία αμαρτάνουμε. Αλλά η χάρη του Ιησού

Χριστού αφαιρεί όλες τις αμαρτίες. Το σκέπτομαι συχνά αυτό. Ο Θεός είναι παντογνώστης, ξέρει τα πάντα. Δεν ξεχνά τίποτα επειδή παρελθόν και παρόν, είναι ένα γι' αυτόν.

Το παρατηρώ σε μένα, ότι μεγαλώνω και κάποιες φορές χάνω την μνήμη μου, αλλά ο Θεός δεν ξεχνά το παραμικρό. Ωστόσο, όταν μας συγχωρεί, μας αφαιρεί

τα πάντα: η αμαρτία δεν υπάρχει πλέον και είναι σαν να μη τη διαπράξαμε ποτέ.

Μας είναι πολύ δύσκολο να συγχωρήσουμε εβδομήντα επτά φορές επτά, όπως είπε ο Ιησούς (Ματθαίος 18:22). Μια άλλη φορά είπε: Θα συγχωρείς επτά φορές την ημέρα τον αδελφό σου (Λουκάς 17:4). Μπορεί να απαιτηθεί κάτι τέτοιο; Είναι κάτι περισσό-

τερο από αυτά που μπορείς να φέρεις! – Έχεις σκεφτεί ποτέ πόσες φορές μέχρι τώρα έχουν συγχωρηθεί οι ίδιες αμαρτίες;

Ο Κύριος μας συγχωρεί τις αμαρτίες. Πέθανε για μας. Το προπατορικό α-

μάρτημα πλύθηκε, έτσι ώστε να μπορούμε να είμαστε σε κοινωνία μαζί του και οι αμαρτίες μας, που βάζουν εμπόδια στο δρόμο προς την κοινωνία μαζί του, είναι συγχωρημένες. Επειδή ο Κύριος τα έκανε όλα αυτά, τον αγαπάμε. Πως εκφράζουμε την αγάπη μας; Του παραμένουμε πιστοί, επειδή βιώνουμε την εμπειρία της αγάπης του, διαμέσου της χάρης του.

*Από αγάπη του
παραμένουμε πιστοί,
ακόμη και αν δεν τον
καταλαβαίνουμε*

400 αδελφοί και αδελφές συμμετείχαν στην θεία λειτουργία· ορισμένοι μεταξύ τους, διέτρεξαν περισσότερα από 1000 χιλιόμετρα για να έλθουν.

Του παραμένουμε πιστοί επειδή τον αγαπάμε, ακόμη και αν δεν εισακούει πάντα τις προσευχές μας, ακόμη και αν δεν εισακούει τις επιθυμίες μας, ακόμη και αν πρώτα απ' όλα δεν τον καταλαβαίνουμε, ακόμη και αν η ευλογία του δεν είναι ορατή. Παρ' όλα αυτά, παραμένουμε κοντά του. Του παραμένουμε πιστοί, επειδή έχουμε βιώσει την εμπειρία της αγάπης του.

Πως ακόμη εκφράζεται η αγάπη μας; Υπηρετώντας τον. Κάνοντας αυτό που μας ζητεί.

Θέλουμε να κάνουμε το καλό. Θέλουμε να είμαστε στην υπηρεσία του Κυρίου – επίσης και στην καθημερινή ζωή. Επειδή τον αγαπάμε, θέλουμε να τον βοηθούμε. Ξέρουμε ότι η εργασία μας συνίσταται στη συμμετοχή μας, έτσι ώστε όλοι οι άνθρωποι να μπορέσουν να βρουν το δρόμο που οδηγεί σε αυτόν. Θα θέλαμε να βοηθήσουμε επειδή είναι τόσο καλό και για μας. Επειδή τον αγαπάμε, είμαστε ευγνώμονες και κάνουμε ότι του είναι ευάρεστο. Και τι είναι αυτό που του είναι ευάρεστο; Αυτό που του είναι ευάρεστο, είναι ότι συγχωρούμε τον πλησίον μας. Το κάνουμε από αγάπη γι' αυτόν. Ήδη μας συγχώρησε τόσα πράγματα. Μας έσωσε. Τώρα έρχεται προς εμένα και μου λέει: «Έχω κάτι να σου ζητήσω: Μπορείς σε παρακαλώ να συγχωρήσεις τον πλησίον σου;» Δεν μπορώ να του απαντήσω: «Όχι, δεν θα το κάνω! Είναι πολύ αυτό που μου ζητείς!» Είναι τότε που πρέπει να σκεφτώ, όλα όσα έχει κάνει ο Κύριος Ιησούς για μένα. Όχι τίποτα άλλο, αλλά από αγάπη

γι' αυτόν, κάνω αυτό που μου ζητάει και συγχωρώ τον πλησίον μου.

Αφήστε με να τα συνοψίσω όλα αυτά: Θέλουμε να έχουμε πάντα επίγνωση για την χάρη που μας έδωσε ο Θεός. Ο Υιός του Θεού πέθανε για εμάς. Μας έσωσε από το προπατορικό αμάρτημα, έτσι ώστε να είμαστε σε κοινωνία με τον Θεό. Και είναι πάντα διατεθειμένος να μας συγχωρεί τις μικρές και τις μεγάλες αμαρτίες, ακόμη κι αν αυτό πρέπει να γίνει εκατό φορές. Σβήνει τα λάθη και αυτά, απλά, δεν υπάρχουν πλέον. Και ακριβώς, επειδή μας συγχωρεί, θέλουμε να τον αγαπάμε. Από αγάπη, του παραμένουμε πιστοί, ακόμη και αν δεν τον καταλαβαίνουμε, ακόμη και αν δεν μας δίνει αυτό που του ζητούμε: τον υπηρετούμε και από αγάπη γι' αυτόν, συγχωρούμε τον πλησίον μας.

Ο Ιησούς λέει εδώ: «συγχωρημένες είναι οι πολλές αμαρτίες της: επειδή, αγάπησε πολύ.» Μπορούμε επίσης, να καταλάβουμε διαφορετικά τα λόγια αυτά: πειδή αγάπησε, τη συγχώρησε. Είναι επομένως μια αιτιατή δήλωση. Ο Ιησούς ωστόσο, ονόμασε την αιτία για την οποία τη συγχώρησε: «Η πίστη σου σε έσωσε, πήγαινε εν ειρήνη.» Πρέπει να πιστεύουμε για να λάβουμε τη συγχώρηση των αμαρτιών. Αυτή είναι μια βασική προϋπόθεση. Πρέπει να πιστεύουμε στον Ιησού Χριστό. Πρέπει να πιστεύουμε ότι είναι ο Υιός του Θεού. Πρέπει να πιστεύουμε ότι πέθανε για μας. Πρέπει να πιστεύουμε ότι αναστήθηκε. Χωρίς την πί-

στη στον Ιησού Χριστό, κανείς δεν μπορεί να σωθεί. Πιστεύουμε εξάλλου ότι οι Απόστολοι μας συγχωρούν τις αμαρτίες και μπορούν να παρέχουν τη συγχώρηση με τις πλήρεις θείες δυνάμεις που διαθέτουν. Έτσι, για την απόκτηση της συγχώρησης των αμαρτιών, είναι απαραίτητη η αληθινή πίστη.

Από τι αναγνωρίζουμε ότι η πίστη είναι αληθινή, είναι ισχυρή; Ο Απόστολος Παύλος το λέει πολύ καθαρά: Η πίστη που μας σώζει είναι αυτή που ενεργείται με αγάπη (Γαλάτες 5:5-6). Αυτή είναι η αληθινή πίστη.

Έτσι, για την απόκτηση της χάρις του βαπτίσματος, πρέπει να πιστεύουμε στον Ιησού Χριστό. Δεν μπορεί να βαπτιστεί παρά μόνον εκείνος που ομολογεί: Πιστεύω στον Ιησού Χριστό. Ποιες είναι οι επιπτώσεις αυτής της πίστης; Από αγάπη για τον Κύριο, θέλουμε να τον ακολουθούμε. Οποιος είναι βαπτισμένος, ομολογεί: Θέλω να αφήσω πίσω μου το κακό και να ακολουθήσω τον Ιησού Χριστό. Εναποθέτω τη ζωή μου στον Κύριο Ιησού. Διαφορετικά, το βάπτισμα δεν είναι παρά μια απλή παράδοση, χωρίς κανένα αποτέλεσμα. Για να δράσει η χάρις του βαπτίσματος, χρειάζεται μια σταθερή πίστη στον Ιησού Χριστό. Η πίστη αυτή ενεργεί από αγάπη. Θέλουμε να ακολουθούμε τον Ιησού Χριστό, να ζούμε σύμφωνα με το Ευαγγέλιό του. Είναι το πρότυπό μας. Επειδή ο Ιησούς μας έσωσε από το προπατορικό αμάρτημα, τον αγαπάμε και τον ακολουθούμε.

Το ίδιο συμβαίνει και με τη συγχώρηση των αμαρτιών: για να μπορέσουμε να ζήσουμε τη συγχώρηση, οφείλουμε να πιστεύουμε στον Ιησού Χριστό. Πιστεύουμε στον Ιησού Χριστό. Πιστεύουμε στους Αποστόλους του και η πίστη αυτή ενεργεί από αγάπη.

Αν αγαπάμε πραγματικά τον Ιησού Χριστό, αναρωτιόμαστε διαρκώς: Του είμαι ευάρεστος; Ή υπάρχει ακόμη σε μένα κάτι που τον ενοχλεί; Αυτή είναι η έκφραση της αγάπης; Θέλουμε να είμαστε ευάρεστοι στον άλλον, εξετάζοντας αδιάκοπα τον εαυτό μας. Υπάρχει ακόμη κάτι σε μένα, που δεν είναι ευάρεστο στον Κύριο Ιησού;

Η παρατήρηση αυτή από μόνη της είναι απόλυτα απαραίτητη για την απόκτηση της συγχώρησης των αμαρτιών. Εάν αγαπώ τον Κύριο Ιησού, υποφέρω εξ αιτίας των αμαρτιών μου. Δεν λέω λοιπόν: «Δεν είναι τόσο σοβαρό, άλλοι το κάνουν επίσης καλά!» Αν έχω επίγνωση του γεγονότος ότι εξ αιτίας μιας ανοησίας, ενός μικρού πράγματος, ο δρόμος προς τον Ιησού είναι για μένα φραγμένος και δεν μπορώ πλέον να πάω προς αυτόν, τότε καμία αμαρτία δεν είναι πλέον πολύ μικρή. Εξ αιτίας αυτού του μικρού ψέματος, αυτού που κυρίως έκανα ή δεν έκανα, δεν μπορώ πλέον να πάω πολύ κοντά στον Κύριο Ιησού! Τότε η αμαρτία γίνεται μια ταλαιπωρία για εμάς. Υποφέρουμε εξ αιτίας των πράξεων ή των παραλείψεών μας, επειδή κάναμε ή δεν κάναμε ότι οφείλαμε να κάνουμε

ή όχι. Επειδή αγαπάμε τον Κύριο, υποφέρουμε εξ αιτίας των αμαρτιών μας.

Επειδή αγαπάμε τον Κύριο, υποσχόμαστε: Αυτό πρέπει να αλλάξει, θέλω να βελτιωθώ! Επειδή θέλω να είμαι ευάρεστος στον Κύριο Ιησού, θέλω να πάω κοντά του! Αυτό πρέπει ν' αλλάξει! Από αγάπη για τον Κύριο είμαστε επίσης διατεθειμένοι να συγχωρούμε τον πλησίον μας. Επειδή θέτουμε το ερώτημα: Τι είναι το πιο σημαντικό για εμένα; Η κοινωνία με τον Θεό, ή το γεγονός ότι έχω απόλυτο δίκιο; Ότι όλοι βλέπουν το άδικο του άλλου, ότι πρέπει να τιμωρηθεί; Από αγάπη για τον Κύριο Ιησού, λέμε: Ε! καλά, τα αφήνουμε όλα να πέσουν χάμω, θέλω να είμαι σε κοινωνία με τον Χριστό! Από αγάπη για τον Κύριο είμαστε διατεθειμένοι για συμφιλίωση. Επειδή ξέρουμε ότι θα ήθελε να είμαστε ένα, να ζούμε στην ενότητα. Δεν επιθυμεί τη διχόνοια μεταξύ των ανθρώπων. Έτσι λοιπόν, από αγάπη γι' αυτόν, είμαστε διατεθειμένοι να συμφιλιωθούμε με τον πλησίον μας.

Εκεί όπου υπάρχει ένας προσωπικός προβληματισμός, ή υπάρχει θέληση για βελτίωση, ή που υποφέρουμε από τις αμαρτίες μας και μετανιώνουμε γι' αυτές, η που είμαστε διατεθειμένοι να συγχωρήσουμε τον πλησίον μας και να συμφιλιωθούμε μαζί του, εκεί, μπορούμε να ζήσουμε τη συγχώρηση των αμαρτιών. Και αυτό επίσης είναι τόσο απλό, αγαπητοί αδελφοί και αδελφές. Ασχολούμαστε λίγο περισσότερο με αυτή τη σκέψη, της χάρις που μας έδωσε ο Κύριος Ιησούς. Θέλουμε να τον αγαπάμε, επειδή η χάρις του είναι τόσο μεγάλη. Του παραμένουμε πιστοί, ότι και αν συμβαίνει. Τον

υπηρετούμε. Συγχωρούμε τον πλησίον μας, επειδή θέλουμε να του είμαστε ευάρεστοι.

Θέλουμε να έχουμε μια ισχυρή πίστη, που να ενεργεί από αγάπη. Δεν σταματάμε να εξετάζουμε τον εαυτό μας. Θέλουμε να βελτιωνόμαστε. Θέλουμε να μοιάζουμε όλο και περισσότερο στον Κύριο Ιησού. Υποφέρουμε εξ αιτίας των αμαρτιών μας, μετανιώνουμε και θέλουμε να συγχωρούμε τον πλησίον μας και να συμφιλιωθούμε μαζί του. Θέλουμε να ακολουθούμε τον Κύριο και να είμαστε σε αιώνια κοινωνία μαζί του και παντού όπου αυτή η πίστη, που ενεργεί από αγάπη, είναι παρούσα, λαμβάνουμε τη συγχώρηση

Αγαπητοί αδελφοί και αδελφές, Αυτό δεν θα πρέπει να είναι ένα μάθημα θεολογίας· δεχθείτε το ως σκέψεις που προέρχονται από το Άγιο Πνεύμα, με τις οποίες μπορούμε να απασχοληθούμε και μπορώ να σας εγγυηθώ ότι, όσο περισσότερο ασχολούμαστε με τις σκέψεις αυτές, τόσο περισσότερο θα μας ευλογεί ο Θεός.

ΠΕΡΙΓΡΑΜΜΑ

Αγαπάμε τον Ιησού Χριστό επειδή μας πρόσφερε την συγγνώμη του. Για να την αποκτήσουμε, οφείλουμε να πιστεύουμε στον Ιησού Χριστό. Η αληθινή πίστη εκφράζεται μέσα στην αγάπη για τον Χριστό.

Αγωνιζόμαστε μαζί με το Άγιο Πνεύμα, ενάντια σε ψεύτικες υποσχέσεις

Ηρεμία, καλλωπισμός, προοπτική: είναι αυτά που ήθελε να ακούσει ο λαός, αυτά που του έλεγαν οι ψευδοπροφήτες, με τους οποίους είχε να κάνει ο Ιερεμίας.

Ο Πρωταπόστολος Ζαν Λυκ Σνάνιντερ είδε σε αυτά μια εικόνα της εποχής μας. Είναι ένα μικρό ποίμνιο που συγκεντρώθηκε στις 29 Μαΐου 2016 για να ζήσει την θεία λειτουργία στο Ξενοδοχείο Κέιο, στην Τάμα, κοντά στο Τόκυο (Ιαπωνία).

Κατ' αρχήν ο Πρωταπόστολος έδωσε την εξήγηση στο πλαίσιο της Αγίας Γραφής: Ενώ ο λαός του Ισραήλ ήταν κάτω από την απειλή των ισχυρών Βαβυλωνίων, ο Ιερεμίας είχε να κάνει με τους ψευδοπροφήτες, «που έλεγαν στο λαό, αυτό που εκείνος ήθελε να ακούσει». Με τον τρόπο αυτό, προσπαθούσαν κατ' αρχήν να κάνουν τον λαό να πιστέψει ότι ο εχθρός δεν αποτελούσε κίνδυνο. Στη συνέχεια, ότι όποιος παρέμενε μέσα στο ναό, θα ήταν ασφαλής. Και τελικά ότι η αιχμαλωσία αυτή, θα τελείωνε γρήγορα. Κάθε φορά ο Θεός παρακινούσε τον προφήτη του, τον Ιερεμία, να αποκαθιστά την αλήθεια.

«Το επεισόδιο αυτό είναι για εμάς μια ομιλούσα εικό-

να», εξήγησε ο υπεύθυνος της Εκκλησίας. «Ως παιδιά του Θεού, αναγεννημένα με νερό και Πνεύμα, είμαστε πολίτες του ουρανού. Είμαστε εδώ στην εξορία και περιμένουμε την απελευθέρωσή μας.» Στην θέση των προφητών ωστόσο, είναι πλέον το Άγιο Πνεύμα που αποκαλύπτει το θέλημα του Θεού.

Όμως, ακόμη και το Άγιο Πνεύμα, δεν θα μας πει τα πάντα», εκφράστηκε ο Πρωταπόστολος, αναφέροντας ως παραδείγματα, το μέλλον του σχεδίου σωτηρίας του Θεού και τον κόσμο της άλλης όχθησε. « Η αποστολή του συνίσταται στο να μας πει αυτά που χρειαζόμαστε να ξέρουμε για να σωθούμε. Αυτό είναι το καθοριστικό! Και αυτό μας είναι αρκετό.»

Για πρώτη φορά, κατά την διάρκεια της υπηρεσιακής του θητείας, ο Πρωταπóstολος Ζαν Λυκ Σνάιντερ, επισκέφτηκε την Ιαπωνία. Στην Ιαπωνία, περίπου 100 αδελφοί και αδελφές ενώθηκαν μέσα σε δύο κοινότητες, για να συμμετάσχουν στην θεία λειτουργία.

Ενδείξεις και προειδοποιήσεις

Κατά συνέπεια, το Άγιο Πνεύμα μας προειδοποιεί επίσης για τους «ψευδοπροφήτες». Μας προειδοποιεί για...

- ...τον κίνδυνο που παραμονεύει στην ελαχιστοποίηση της αμαρτίας: «Δεν μπορείς να ξεκινάς από την υπόθεση ότι θα λάβεις χάρη. Οφείλεις να υπακούς στο θέλημα του Θεού, αυτή είναι η εργασία σου.»
- ...το γεγονός ότι πιστεύουμε πως είμαστε ασφαλείς, επειδή πηγαίνουμε στην εκκλησία, δίνουμε την προσφορά μας και προσευχόμαστε: «Αυτό δεν αρκεί. Αν δεν αλλάξεις την φύση σου και τον τρόπο που ενεργείς, δεν θα σωθείς.»
- ...το γεγονός της εγκατάλειψης, της αποστολής που μας δόθηκε από τον Θεό: «Επιθυμεί να είμαστε μια ευλογία για τους ανθρώπους του περίγυρού μας, να τους βοηθούμε να βρουν τον Χριστό και να ανακαλύψουν την αγάπη και την αλήθεια του.»

Επιπλέον το Άγιο Πνεύμα, μας δείχνει το δρόμο που οδηγεί στην ελευθερία. «Μας δείχνει τον Χριστό και την αγάπη του: Κοίταξε προς αυτόν, δείξε του εμπιστοσύνη!». Το Άγιο Πνεύμα μας ομιλεί για το τέλος που ο Θεός θέλει να μας δώσει, δηλαδή, να έχουμε την αιώνια κοινωνία με τον Χριστό.» Και τέλος, ενισχύει την εμπιστοσύνη: «Η ελπίδα μας δικαιώνεται, επειδή είναι θεμελιωμένη επάνω στον λόγο του Χριστού.» «Αγωνιζόμαστε ενάντια στην αμαρτία», ήταν το κάλεσμα του Πρωταποστόλου, ολοκληρώνοντάς το κήρυγμά του. «Δεν μας ικανοποιεί το γεγονός ότι είμαστε Νεοαποστολικοί, αλλά αλλάζουμε! Συνειδητοποιούμε ότι έχουμε μια αποστολή εδώ στην γη: Αποτελούμε μέρος της κοινωνίας και οφείλουμε να είμαστε μια ευλογία για τους ανθρώπους που βρίσκονται γύρω μας.»

ΠΕΡΙΓΡΑΜΜΑ

Ιερεμίας 29 : 11 :

«Επειδή, εγώ γνωρίζω τις βουλές που βουλεύομαι για σας, λέει ο Κύριος, βουλές ειρήνης, και όχι κακού, για να σας δώσω το προσδοκώμενο τέλος. »

Το Άγιο Πνεύμα μας παρηγορεί, αποκαλύπτοντας τις σκέψεις του Θεού και εκπαιδεύοντάς μας στο να κάνουμε το θέλημά του.

Υπηρετούμε με αγάπη, αλλά δεν βασιλεύουμε

Όλοι οι αδελφοί υπηρεσίας, εν ενεργεία και σε ηρεμία, της Αλβανίας και του γειτονικού Κοσσόβου, συνενώθηκαν γύρω από τον Πρωταπόστολο Ζαν Λυκ Σνάιντερ, ο οποίος κήρυξε το Σάββατο 9 Ιουλίου 2016, στην εκκλησία των Τιράνων..

Ο φύλακας και ο οίκος Ισραήλ, συμβολίζουν τα αξιώματα και την Εκκλησία, την κοινότητα των ημερών μας. «Είπε: «Είμαι εγώ που σε θέσπισα.» Κατά συνέπεια, πρόκειται εδώ για ένα κάλεσμα του Θεού. Είναι ο Θεός και όχι ένας άνθρωπος, ούτε ένας οργανισμός που μας κάλεσε στην υπηρεσία του», υπογράμμισε ο Πρωταπόστολος Σνάιντερ. Και ο Θεός μας κάλεσε για υπηρεσία: κατά συνέπεια, κάθε αξίωμα της Εκκλησίας, είναι και ένας υπηρέτης του Θεού! Εξ άλλου, η αποδοχή ενός αξιώματος δεν συνδέεται με πλεονεκτήματα και οφέλη: «Δεν γίναμε αδελφοί υπηρεσίας, υπηρέτες του Θεού, για να έχουμε μια καλύτερη ζωή», εξήγησε ο υπεύθυνος της Εκκλησίας. Πρόκειται για μια υπηρεσία προς τον Θεό και την Εκκλησία.

Δεν υπάρχει αυτόματη σωτηρία

Το αξίωμα δεν επιτρέπει την απόκτηση της σωτηρίας λόγω αξίας. Εδώ είναι δύο τελείως διαφορετικά πράγματα: «Μπορεί κάποιος να είναι ένας εξάιρετος υπηρέτης, να εκπληρώνει μια εκπληκτική εργασία στους κόλπους του Έργου του Θεού και παρ' όλα αυτά, να μη συμμετέχει στην ημέρα του Κυρίου.» Το αξίωμα που έχει ανατεθεί στους αδελφούς υπηρεσίας και η υπηρεσία που εκπληρώνουν, δεν τους βοηθούν στην απόκτηση της σωτηρίας. Ο Πρωταπόστολος Σνάιντερ εκφράστηκε πολύ συγκεκριμένα: «Δεν θα μπορώ να πάω να βρω τον Κύριο Ιησού και να του πω: «Κύριε, υπήρξα ο Πρωταπόστολός σου, θα πρέπει να με πάρεις κοντά σου!», επειδή θα μπορούσε να μου

Από διοικητική άποψη η Αλβανία ανήκει στην Εκκλησιαστική Περιφέρεια της Βόρειας Ρηνανίας-Βεστφαλίας (Γερμανία). 200 αδελφοί και αδελφές υπάρχουν στις 6 κοινότητες της χώρας: στα Τίρανα, Ελβασάν, Φιέρι, Λούσνια (Lushnja), Κούτσοβα (Κυζονα) και Μπεράτι (Ura Vajgurore).

απαντήσει: «Όχι δεν είσαι τίποτα περισσότερο από ένα όργανο, το οποίο δεν χρειάζομαι πλέον.» Εάν δεν αλλάξει τίποτα μέσα στην ψυχή μου, δεν θα συμμετάσχω στην ημέρα του Κυρίου.»

Η υπηρεσία της φρουράς

Η φρουρά οφείλει να επαγρυπνεί, να εντοπίζει τους κινδύνους και να προειδοποιεί τους άλλους. Ο φρουρός όμως δεν μπορεί να καταπολεμήσει μόνος τον εχθρό, ούτε να αποφύγει την επίθεση. Το ίδιο συμβαίνει και με την πίστη: «Ως υπηρέτες του Θεού, δεν μπορούμε να αποφύγουμε τις επιθέσεις κατά της Εκκλησίας. Δεν μπορούμε να ξεριζώσουμε το κακό απ' αυτό τον κόσμο.» Το καθήκον μας συνίσταται μόνο στο να «ταυτοποιήσουμε τον κίνδυνο και να προειδοποιήσουμε τους πιστούς. Ούτε βέβαια μπορούμε να πολεμήσουμε στην θέση της κοινότητας, της Εκκλησίας. Κάθε παιδί του Θεού οφείλει να διεξάγει τη δική του μάχη εν όψει της σωτηρίας του· ο ιερέας δεν μπορεί να το κάνει αυτό στην θέση των πιστών.»

Καμία βασιλεία, ούτε επικεφαλής

Το αξίωμα δεν είναι ένας επικεφαλής τοποθετημένος επάνω από τους πιστούς. «Το αξίωμά μας δεν έχει τίποτα το ιεραρχικό, με την έννοια ότι κυριαρχούμε επί της κοινότητας ή της Εκκλησίας και ότι της δίνουμε εντολές και όπου οι πιστοί θα όφειλαν να μας υπηρετούν», εκφράστηκε ο επικεφαλής της Εκκλησίας. Ο φρουρός οφείλει να καταλαμβάνει μια υπερυψωμένη θέση για να μπορεί να εκπληρώνει το καθήκον του· η θέση αυτή του δίνεται μόνο με τον εξαγιασμό, με το θείο κάλεσμα για υπηρεσία.

Μια οξυδέρκεια πλήρης σοφίας

Ο φρουρός οφείλει να έχει καλή θέα· εάν είχε μια κακή θέα, δεν θα ήταν χρήσιμος. Για τον Πρωταπόστολο,

τρεις παράγοντες είναι σημαντικοί για την υπηρεσία στους κόλπους της Εκκλησίας:

- Θεωρούμε τα πράγματα κάτω από το πρίσμα της αιώνιας ζωής: «Δεν υπάρχει μόνον η επίγεια ευημερία μας. Σκεφτείτε το σκοπό μας, σκεφτείτε τον ερχομό του Κυρίου, σκεφτείτε την αιώνια ζωή!»
- Θεωρούμε τα πράγματα χωρίς όρια: «Δεν θα είμαστε σε θέση να διακρίνουμε πλήρως την κατάσταση, εάν δεν συνειδητοποιήσουμε το γεγονός ότι τα πράγματα συνεχίζονται στην άλλη πλευρά» και «Ούτε πρέπει να σκεπτόμαστε μόνο την μικρή μας κοινότητα, αλλά να έχουμε μια συνολική άποψη του Έργου του Θεού.»
- Δεν αναφερόμαστε μόνο στον εαυτό μας: «Το πρότυπο είναι ο Ιησούς και όχι εγώ! Αφήνουμε στον πλησίον μας την ετερότητά του: το ουσιαστικό είναι ότι ακολουθεί τον Κύριο Ιησού και προσαρμόζει τη ζωή του στο Ευαγγέλιο.»

ΠΕΡΙΓΡΑΜΜΑ

Ιεζεκιήλ 3 : 17 :

«Γιε ανθρώπου, σε έκανα φύλακα επάνω στον οίκο Ισραήλ· άκουσε, λοιπόν, τον λόγο από το στόμα μου, και να τους νουθετήσεις από μένα.»

Οι αδελφοί υπηρεσίας καλούνται και εξαγιάζονται από τον Θεό, για να τον υπηρετήσουν. Καθοδηγούμενοι από το Άγιο Πνεύμα, προειδοποιούν την Εκκλησία για τους κινδύνους που την απειλούν και της χρησιμεύουν ως παραδείγματα.

Αφήνουμε να λάμπει η τετράφωτη λυχνία

Η θεία λειτουργία που τελέστηκε από τον Πρωταπόστολο Ζαν Λυκ Σνάιντερ, τις 24 Ιουλίου στην Ουγκάντα, περιλάμβανε περίπου 92 000 συμμετέχοντες. Περίπου 3 000 αδελφοί και αδελφές ήταν επί τόπου, στην πρωτεύουσα Καμπάλα, άλλοι παρακολούθησαν την αναμετάδοση σε ένα κανάλι της εθνικής τηλεόρασης, όπως ακριβώς έγινε το ίδιο για την Τανζανία και την Κένυα.

Photo : ÉNA Ouganda

«Ο Ιησούς Χριστός είναι το φως που ο Θεός απέστειλε στη γη.» Διαμέσου αυτού, οι άνθρωποι μπορούν να αναγνωρίσουν τον Θεό, όπως ακριβώς είναι. Το φως αυτό δεν μπορεί να σβήσει. Επειδή η νίκη επάνω στο σταυρό είναι καθοριστική και ισχύει για πάντα. Για να χρησιμοποιήσουμε αυτό το φως, θα πρέπει να το αποδεχθούμε με πίστη. «Δεν καλύπτουμε αυτό το φως με επίγειες ανησυχίες», παρότρυνε ο επικεφαλής της Εκκλησίας. «Χρησιμοποιούμε αυτό το φως για τον λόγο που μας δόθηκε: να μας οδηγήσει στην βασιλεία του Θεού.»

Το φως της γνώσης

«Το φως είναι επίσης μια εικόνα που αντιπροσωπεύει τον λόγο του Θεού, τη διδασκαλία του Ιησού.» Επειδή μας βοηθάει να διακρίνουμε τη διαφορά μεταξύ του καλού και του κακού, τη διαφορά ανάμεσα στο σωστό και στο λάθος. Για να μπορέσουμε να το χρησιμοποιήσουμε για τη δική μας λύτρωση, οφείλουμε να οικειοποιηθούμε αυτό το φως και να πιστέψουμε: «Η διδασκαλία αυτή του Ιησού αφορά επίσης τη ζωή μας και τη σημερινή μας κατάσταση.» Εδώ επίσης, είναι σημαντικό να μην καλύπτουμε το φως, δηλαδή, να ακούμε βέβαια τον λόγο του Θεού, αλλά και να ενεργούμε ανάλογα. «Το χρησιμοποιούμε για να φωτίσουμε τις καρδιές μας και κατά συνέπεια, να αλλάξουμε τη συμπεριφορά μας.»

Το φως του αξιώματος

«Οι ζωντανοί Απόστολοι έχουν ως αποστολή να φέρουν το φως στο επίκεντρό μας», δηλαδή να διακηρύττουν το Ευαγγέλιο και να προετοιμάζουν τους ανθρώπους για την επιστροφή του Χριστού, χάρη στον λόγο και στα μυστήρια. Για να μπορέσουμε να λάβουμε μέρος σε αυτήν, είναι απαραίτητο να αποδεχθούμε τους απεσταλμένους του και τη διδασκαλία του – παρά τις ανθρώπινες αδυναμίες και τα ελαττώματά τους. «Καλύπτουμε το φως του αποστολικού αξιώματος αν δεν το χρησιμοποιούμε.»

Το φως της μαρτυρίας

«Είστε το φως του κόσμου.» Με τον λόγο αυτό, ο Ιησούς Χριστός μας προτρέπει να είμαστε μάρτυρες

του, για να δείχνουμε ότι η διδασκαλία του είναι αληθινή και ότι μπορούμε να ζήσουμε σύμφωνα με αυτή. «Αποδεχόμαστε την αποστολή αυτή, δίνοντας μικρή σημασία σε αυτά που συμβαίνουν στη ζωή μας και όταν ακόμη, ζούμε δυσκολίες ή αποτυχίες.»

Το συμπέρασμα του Πρωταποστόλου: «Αφήνουμε το φως του Χριστού να λάμπει για τη σωτηρία μας και για εκείνη του πλησίον μας.»

ΠΕΡΙΓΡΑΜΜΑ

Λουκάς 8 : 16 :

«Και κανένας, ο οποίος έχει ανάψει ένα λυχνάρι, δεν το σκεπάζει με ένα σκεύος ή το βάζει κάτω από το κρεβάτι· αλλά, το βάζει επάνω στον λυχνοστάτη, για να βλέπουν το φως αυτοί που μπαίνουν μέσα.»

Ομολογούμε την πίστη μας στον Ιησού Χριστό από αγάπη για τους συγχρόνους μας. Ως υπηρέτες του Θεού, αναζητούμε τον εξαγιασμό. Ο Κύριος μας απέστειλε για να παρέχουμε στους δικούς του, την φροντίδα και τις απαραίτητες δυνάμεις σε αφθονία, έτσι ώστε να μπορούν να εισέλθουν σε κοινωνία μαζί του.

ΔΑΥΙΔ ΚΑΙ ΙΩΝΑΘΑΝ

(Α΄ ΣΑΜΟΥΗΛ 18–20)

Μετά τη νίκη του επί του Φιλισταίου Γολιάθ σε μια μάχη, ο Δαυίδ ζει στο σπίτι του βασιλιά Σαούλ, του Πατέρα του Ιωνάθαν. Ο Δαυίδ και ο Ιωνάθαν είναι τώρα φίλοι.

Στην πραγματικότητα, ο Ιωνάθαν θα έπρεπε να γίνει ο επόμενος βασιλιάς, επειδή είναι ο γιός του βασιλιά. Όμως ο Θεός επέλεξε τον Δαυίδ ως διάδοχο του βασιλιά. Μέχρι στιγμής ο Ιωνάθαν δεν ζηλεύει. Ο Δαυίδ είναι φίλος του και τον αγαπά. Για να του δείξει την αγάπη του, ο Ιωνάθαν δίνει στον Δαυίδ τον μανδύα του, τα ρούχα του, ακόμη και το σπαθί του, το τόξο του και τη ζώνη του.

Ωστόσο ο βασιλιάς Σαούλ ζηλεύει τον Δαυίδ. Οι άνθρωποι προτιμούν για βασιλιά τον Δαυίδ, επειδή είναι ένας καλός μαχητής.

Ο Σαούλ θυμώνει όλο και περισσότερο και μια ημέρα, ρίχνει το δόρυ του ενάντια στον Δαυίδ. Ο Δαυίδ καταφέρνει να διαφύγει δύο φορές, αλλά ο Σαούλ θέλει να τον σκοτώσει. Ο Ιωνάθαν προειδοποιεί τον φίλο του: «Κρύψου μέχρι αύριο! Θα μιλήσω με τον πατέρα μου και θα σου αναφέρω τι προτίθεται να κάνει.»

Ο Ιωνάθαν μιλάει με τον πατέρα του ευνοϊκά για τον Δαυίδ: «Πάντοτε πολεμά για εσένα, νίκησε τον γίγαντα Γολιάθ, ποτέ δεν έκανε κάτι εναντίον σου. Γιατί θέλεις να σκοτώσεις ένα αθώο;»

Τότε ο Σαούλ υπόσχεται στον γιο του ότι δεν θα κάνει τίποτα στον Δαυίδ. Ο Ιωνάθαν το αναφέρει στον Δαυίδ, ο οποίος επιστρέφει κοντά στον βασιλιά.

Ωστόσο, ο βασιλιάς ξεχνά την υπόσχεσή του και θέλει για μια ακόμη φορά να κτυπήσει τον Δαυίδ με το δόρυ του.

Εκείνος καταφέρνει τελικά να το αποφύγει.

Μέσα στη νύχτα, ο Δαυίδ παίρνει το δρόμο της φυγής.

Επιστρέφει μια φορά ακόμη για να ρωτήσει τον φίλο του τον Ιωνάθαν: «Ιωνάθαν τι κακό έχω κάνει; Γιατί ο Πατέρας σου επιθυμεί να με σκοτώσει;»

Ο Ιωνάθαν του απαντά: «Δεν θα πεθάνεις. Ο πατέρας μου δεν κάνει τίποτα χωρίς να με ενημερώσει. Γιατί λοιπόν θα μου το έκρυβε αυτό;»

«Ναι», λέει ο Δαυίδ, «αλλά ο πατέρας σου ξέρει καλά ότι είμαστε φίλοι, ίσως δεν θέλει να σου πει κάτι, ακριβώς για τον λόγο αυτό.»

Ο Ιωνάθαν θέλει να εξετάσει τον πατέρα του, για να καθορίσει αν ο Δαυίδ έχει δίκιο. Στη συνέχεια θα επιστρέψει με ένα υπηρέτη του και θα ρίξει τρία βέλη. Εάν πει στον υπηρέτη του που θα μαζέψει τα βέλη: «Τα βέλη είναι πίσω σου», τότε ο Δαυίδ δεν θα έχει τίποτα να φοβάται και θα μπορεί να επιστρέψει στο σπίτι του βασιλιά. Αντίθετα, αν πει στον υπηρέτη: «Τα βέλη είναι μπροστά σου», θα υπάρχει κίνδυνος και θα πρέπει να διαφύγει.

Για μια ακόμη φορά οι δύο φίλοι ορκίστηκαν πιστότητα. Ο Δαυίδ κρύβεται στους αγρούς.

Εν τω μεταξύ, μια μεγάλη γιορτή οργανώθηκε στο παλάτι. Ο Σαούλ ζητεί να πληροφορηθεί, για ποιο λόγο ο Δαυίδ δεν παρευρίσκεται. Ο Ιωνάθαν υπερασπίζεται την απουσία του φίλου του. Ο Σαούλ είναι πολύ θυμωμένος επειδή ο Ιωνάθαν είναι με το μέρος του Δαυίδ, σε σημείο που στρέφει το δόρυ του εναντίον του ίδιου του γιού του, για να τον χτυπήσει. Τότε ο Ιωνάθαν καταλαβαίνει ότι ο Δαυίδ είχε δίκιο και ότι έπρεπε να διαφύγει.

Τη νύχτα αυτή, ο Ιωνάθαν δεν μπορεί να φάει τίποτα, επειδή είναι πολύ λυπημένος. Πηγαίνει στους αγρούς με τον υπηρέτη του, για να προειδοποιήσει τον Δαυίδ. Ρίχνει τρία βέλη και λέει στον υπηρέτη του: «Τα βέλη είναι μπροστά σου!» Επιστρέφει στον υπηρέτη τα βέλη και το τόξο και του ζητεί να τα πάει στην πόλη. Επιθυμεί να ξαναδεί τον Δαυίδ για μια τελευταία φορά. Και οι δύο κλαίνε επειδή πρέπει να χωριστούν.

Ο **Δαυίδ** χρίστηκε βασιλιάς από τον Σαμουήλ. Ζει στην βασιλική αυλή, ως παίκτης της άρπας και κομιστής των όπλων του βασιλιά Σαούλ και στη συνέχεια παντρεύεται την κόρη του, Μιχάλ. Μετά τον θάνατο του Σαούλ, σε ηλικία περίπου 30 ετών, γίνεται βασιλιάς του Ιούδα και επτά χρόνια αργότερα, γίνεται βασιλιάς των δώδεκα φυλών του Ισραήλ. Κατακτά την Ιερουσαλήμ και την κάνει νέα πρωτεύουσα. Ενισχύει και διευρύνει το βασίλειό του, χάρη στις πολλές νίκες επί των γειτονικών λαών. Ο Δαυίδ βασιλεύει περίπου από το 1004 ως το 965 πριν τον Χριστό. Ο Δαυίδ ορίζει ως διάδοχό του τον Σολομώντα και πεθαίνει περίπου 70 ετών στην Ιερουσαλήμ.

ΣΤΟ ΣΠΙΤΙ ΤΟΥ ΜΑΞΓΟΥΕΛ ΣΤΟ ΣΟΒΙΕΠΕ (ΤΟΓΚΟ)

Ξέρετε που βρίσκεται το Λομέ; Όχι; Το Λομέ είναι η πρωτεύουσα του Τόγκο, που είναι μια μικρή χώρα της Δυτικής Αφρικής. Το Τόγκο έχει έξη εκατομμύρια κατοίκους και εγώ, ο Μάξγουελ είμαι ένας απ' αυτούς. Εδώ με βλέπετε μαζί με την **οικογένειά** μου: τον πατέρα μου Ντομινίκ, την μητέρα μου Έντιθ και την αδελφή μου Τζένιφερ.

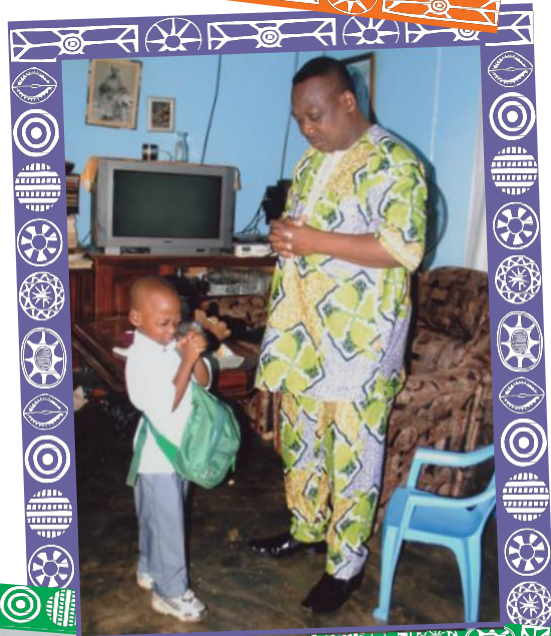
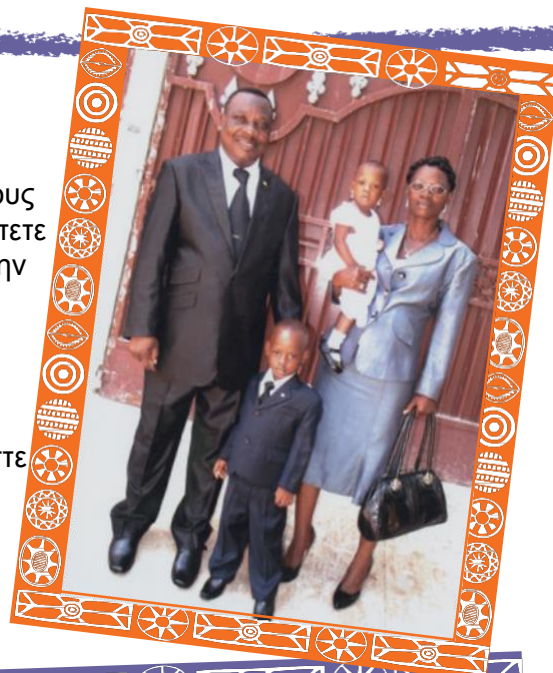

Η Τζένιφερ και εγώ χαιρόμαστε να παίζουμε μαζί. Η μαμά ψέλνει στην χορωδία της κοινότητάς μας και όταν πηγαίνει στην πρόβα της χορωδίας, τη συνοδεύουμε και προσπαθούμε κι εμείς να ψάλλουμε τους ύμνους που μαθαίνει η χορωδία.

Έχω ένα φίλο, τον Δαυίδ, ο οποίος ζει σε ένα διαμέρισμα, απέναντι από το δικό μας. Όταν παίζουμε, μου αρέσει το να κάνουμε μια θεία λειτουργία μαζί με τον Δαυίδ και να προσπαθούμε να **προσευχόμαστε** όπως ο πατέρας μου, ο οποίος είναι πρεσβύτερος περιφέρειας.

Η δική μας **κοινότητα**, στο Σοβιεπέ, μια περιοχή, διαμέρισμα του Λομέ, είναι μια από τις μεγαλύτερες Νεοαποστολικές κοινότητες του Τόγκο. Πάντοτε συμβαίνει κάτι στο σπίτι μας. Οργανώνουμε κύκλους προσευχής, έχουμε κυριακάτικο σχολείο, μαθήματα θρησκευτικών, θείες λειτουργίες για παιδιά, καθώς και μια χορωδία. Χαίρομαι που μου δίνεται η ευκαιρία να συναντιέμαι με άλλα παιδιά.

Αν και δεν είμαι, παρά μόνο τεσσάρων ετών, πηγαίνω ήδη στο σχολείο. Κάποιες φορές προσκαλώ τους **συμμαθητές** μου να με συνοδέψουν στην θεία λειτουργία. Είμαι πολύ χαρούμενος όταν έρχονται.

Όταν η αδελφή μου ήταν ενός χρόνου, είχαμε πάει στην **παραλία** με την μητέρα μου, τον φίλο μου τον Δαυίδ και την ξαδέλφη μας Ντελαλί. Είναι εκεί που είδα την θάλασσα για πρώτη φορά!

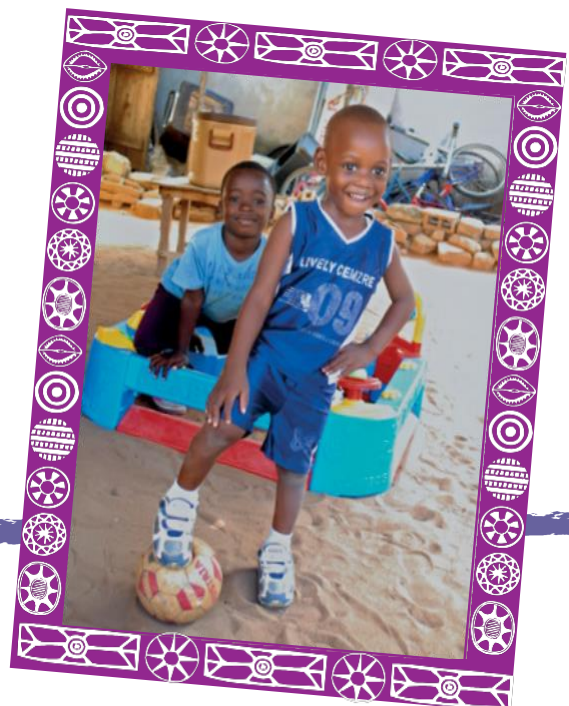
Ο Δαυίδ κι εγώ, διασκεδάσαμε πολύ με την **άμμο** και μέσα στο **νερό**, αλλά με πολύ μεγάλη προσοχή, επειδή δεν ξέρω ακόμη να κολυμπώ.

Μετά την επίσκεψή μας στην παραλία, πήγαμε ακόμη για να δούμε την **Πλατεία της Ανεξαρτησίας** στο Λομέ, που βρίσκεται μπροστά από το Κοινοβούλιο του Τόγκο. Στις 27 Απριλίου 1960, το Τόγκο απέκτησε την ανεξαρτησία του και αυτό είναι που μας υπενθυμίζει ένα μεγάλο μνημείο που αναγέρθηκε σε αυτή την πλατεία.

Ένα τέτοιο ταξίδι μας έκανε να πεινάσουμε, έτσι το αγαπημένο μου πιάτο, που είναι **ψητό κοτόπουλο**, είναι ακόμη καλύτερο. Διαφορετικά, μου αρέσουν επίσης πολύ τα μακαρόνια.

Πρέπει να τρώω πολύ, επειδή οι αθλητές χρειάζονται περισσότερη ενέργεια. Όπως επίσης και ο Δαυίδ, επειδή περνάμε όλο τον ελεύθερο χρόνο μας, παίζοντας **ποδόσφαιρο**. Αυτό μας διασκεδάζει πολύ και βρίσκω ότι είμαστε ήδη καλοί επιθετικοί.

Προσευχή και Θυσίες

Photo : © charlieuma1 - Fotolia.com

Τον Σεπτέμβριο του 2015 παρουσιάστηκε η Κατήχηση της Νεοαποστολικής Εκκλησίας σε ερωτήσεις και απαντήσεις. Μεταξύ των 750 ερωτήσεων και απαντήσεων, το περιοδικό μας παρουσιάζει, αποστάγματα μερικών ερωτήσεων και απαντήσεων, – στο τεύχος αυτό υπάρχει το θέμα του Νεοαποστολικού χριστιανού και της ζωής του στην πίστη: «Προσευχή και θυσίες» καθώς και «Γάμος και οικογένεια».

Τι εννοούμε με τον όρο «προσευχή»;

Η προσευχή είναι μια δυνατότητα που προσφέρεται από τον Θεό στον άνθρωπο, για να μπορεί να εισέλθει σε επαφή μαζί του. Κατά την προσευχή, ο πιστός έχει την ακόλουθη εμπειρία: Ο Θεός είναι παρών, ακούει, απαντά. Επίσης ο πιστός άνθρωπος γονατίζει ταπεινά μπροστά στο μεγαλείο και την αγάπη του Θεού. Το Άγιο Πνεύμα το δίνει την απαραίτητη ώθηση για να προσευχηθεί με το σωστό τρόπο.

Η προσευχή είναι απαραίτητη;

Μερικές φορές η προσευχή αποκαλείται η «αναπνοή της ψυχής». Η εικόνα αυτή υπογραμμίζει την αναγκαιότητα της προσευχής για τη διατήρηση της πίστης. Μια πίστη που δεν συνοδεύεται από προσευχές δεν είναι ζωντανή. Μια προσευχή που προφέρεται χωρίς πίστη, δεν είναι πραγματική προσευχή.

Ποιες είναι οι ενδείξεις που έδωσε ο Ιησούς σχετικά με την προσευχή;

Στην επί του όρους ομιλία του, ο Ιησούς έδωσε σημαντικές ενδείξεις σχετικά με την προσευχή βλ. Ματθαίος 6:5-8): δεν πρέπει να προσευχόμαστε με επιδεικτικό τρόπο, ούτε με κενά και μάταια λόγια. Μπορούμε να απευθυνόμαστε προς τον Θεό, λέγοντας: «Πατέρα». Η προσευχή οφείλει να προέρχεται από την καρδιά. Στην προοπτική της επιστροφής του, ο Ιησούς απεύθυνε την ακόλουθη

προτροπή: «Αγρυπνείτε, λοιπόν, δεόμενοι σε κάθε καιρό, για να καταξιωθείτε να ξεφύγετε όλα τούτα που πρόκειται να γίνουν, και να σταθείτε μπροστά στον Υιό του ανθρώπου» (Λουκάς 21:36).

Τι αναφέρει η Αγία Γραφή σχετικά με τις προσευχές του Ιησού;

Τα Ευαγγέλια αναφέρουν ότι ο Ιησούς συχνά αποσυρόταν μακριά για να προσευχηθεί. Το Ευαγγέλιο του Λουκά μας μαθαίνει ότι ο Ιησούς προσευχόταν ιδιαίτερα πριν από ορισμένα καθοριστικά γεγονότα:

- πριν το Άγιο Πνεύμα κατέβει επάνω του (βλ. Λουκάς 3:21-22)·
- πριν επιλέξει τους δώδεκα Αποστόλους (βλ. Λουκάς 6:12)·
- πριν τον δοξάσει ο Πατέρας κάτω από τα μάτια μαρτύρων από εδώ και από την άλλη όχθη (βλ. Λουκάς 9:28-36)·
- πριν την αρχή των παθών και των πόνων του (βλ. Λουκάς 22:41-46)·
- πριν τον θάνατό του επάνω στο σταυρό (βλ. Λουκάς 23:46).

Αυτό που είναι αξιοσημείωτο είναι το ότι ο Ιησούς ευχαριστούσε τον Θεό, ακόμη και πριν εισακουστεί η προσευχή του (βλ. Ιωάννης 11:41-42).

Πως οφείλουμε να προσευχόμαστε;

Δεν υπάρχει κάποια προκαθορισμένη μορφή προσευχής. Ωστόσο, για να διατηρήσει την θερμότητα της προσευχής του, ο προσευχόμενος μπορεί να κλίνει τα μάτια, να ενώνει τα χέρια ή ακόμη και να γονατίζει. Με τον τρόπο αυτό, ο προσευχόμενος αποσύρεται από την φασαρία της καθημερινής του ζωής για να σηματοδοτήσει μια στάση και να υποκλιθεί ταπεινά μπροστά στον Θεό. Οι Νεοαποστολικοί χριστιανοί αρχίζουν και τελειώνουν την ημέρα τους με προσευχή. Προσεύχονται επίσης πριν από τα γεύματα· κατά την διάρκεια της ημέρας, στρέφονται τακτικά προς τον Θεό για να νοιώσουν την παρουσία του και να αναζητήσουν την βοήθειά του. Στους κόλπους των οικογενειών, οι γονείς προσεύχονται μαζί με τα παιδιά τους, για να τα βοηθήσουν στην είσοδο της δικής τους ζωής της προσευχής.

Ποιο είναι το περιεχόμενο της προσευχής;

Η προσευχή από την λατρεία, την πράξη ευχαριστίας, τα αιτήματα και τις παρεμβάσεις (μεσιτείες).

Πώς εκφράζεται η λατρεία;

Η συνειδητοποίηση του μεγαλείου του Θεού μας ενθαρρύνει να τον λατρεύουμε: «Ελάτε, ας προσκυνήσουμε και ας προσπέσουμε· ας γονατίσουμε μπροστά στον Κύριο, τον Δημιουργό μας!» (Ψαλμός 95:6).

Για ποια πράγματα αποδίδουμε ευχαριστίες μέσα στις προσευχές μας;

Οι ευχαριστίες μας που αποδίδουμε στον Θεό περιλαμβάνουν όλα όσα προέρχονται από την καλοσύνη του Θεού: τον λόγο του, την χάρη του, τα μυστήρια καθώς και τις υλικές δωρεές όπως η τροφή, τα ενδύματα και η στέγη.

Ποια είναι τα αιτήματα που απευθύνουμε προς τον Θεό;

Υποβάλλουμε στον Θεό όλες μας τις ανησυχίες, εκείνες που αφορούν τη διατήρηση της πίστης, την προστασία των αγγέλων του ή ακόμη και την βοήθειά του στην καθημερινότητά μας. Το πιο σημαντικό μας αίτημα αναφέρεται στη σύντομη επιστροφή του Χριστού και στην επιθυμία μας να γίνουμε από χάρη αποδεκτοί απ' αυτόν.

Γιατί κάνουμε προσευχές μεσιτείας;

Η παρέμβαση (μεσιτεία) είναι η έκφραση της αγάπης μας προς τον πλησίον. Δεν περιορίζεται στη δική μας οικογένεια ή στην κοινότητά μας, αλλά συμπεριλαμβάνει όλους εκείνους που χρειάζονται την βοήθεια και τη σωτηρία του Θεού, εδώ στη γη, καθώς και στην άλλη όχθη.

Ποια είναι τα αποτελέσματα της προσευχής;

Η προσευχή ενισχύει την πίστη και την εμπιστοσύνη στον Θεό και μας προσφέρει την βεβαιότητα ότι βρίσκουμε καταφύγιο στον Θεό. Αφού προσευχηθεί ο προσευχόμενος είναι βέβαιος ότι όλες του οι ανησυχίες είναι γνωστές στον Θεό, ο οποίος και θα

καθορίσει την έκβασή τους: «Ανάθεσε στον Κύριο τον δρόμο σου, και έλπίζε σ' αυτόν, κι αυτός θα ενεργήσει» (Ψαλμός 37:5).

Τι είναι το «πνεύμα θυσίας»;

Με το «πνεύμα θυσίας», εννοείται γενικά η εσωτερική διάθεση του ανθρώπου να θέτει τις δυνάμεις και τις δωρεές του στην υπηρεσία του άλλου, με την παραίτησή του συνολικά ή εν μέρει από τα προσωπικά του ενδιαφέροντα..

Τι εννοούμε σε γενικές γραμμές με τον όρο «θυσία»;

Σε τρέχουσα χρήση, «θυσίες» αποκαλούνται οι προσφορές που γίνονται στον Θεό· ο όρος αυτός αναφέρεται επίσης και για πράξεις που εκπληρώνονται από ανθρώπους αφιερωμένους στην υπηρεσία των άλλων. Προσφορά χρημάτων για θρησκευτικούς σκοπούς, είναι επίσης μια συμφωνία θυσίας στην θρησκευτική γλώσσα.

Ποια είναι η δική μας αντίληψη για τις θυσίες;

Με την έννοια της «θυσίας», εννοούμε την τοποθέτηση στην υπηρεσία του Θεού και του έργου του, των ταλέντων, των ικανοτήτων, του χρόνου και των δυνάμεων. Είναι επίσης συγκατάθεση για θυσία η ανάκληση κάποιου πράγματος υπέρ του Έργου του Θεού. Ο πιστός έχει επίσης τη δέσμευση στην καρδιά του, να εκφράζει την ευγνωμοσύνη του προς τον Θεό και την αγάπη του γι' αυτόν με την μορφή συγκεκριμένων δωρεών (προσφορών), δηλαδή με χρήματα ή με καρπούς της γης. Σύμφωνα με το απόσπασμα από τον Μαλαχία 3:10, θα έπρεπε να προσφέρεται στον οίκο του Θεού το ένα δέκατο των κερδών. Αυτή η «δεκάτη» μπορεί να χρησιμοποιηθεί ως αναφορά για την τάξη μεγέθους των προσφορών για τις οποίες συγκατατίθενται οι πιστοί. Τελικά, θυσία είναι το κάθε τι που κάνει ο πιστός ή που ανακαλεί ακόμη, από αγάπη για τον Θεό.

Ποιο είναι το θεμέλιο του πνεύματος θυσίας;

Με την χριστιανική έννοια, η θυσία δεν είναι ένα καθήκον που εκπληρώνεται κάτω από πίεση ούτε και με την προσμονή μια ανταπόδοσης. Το πνεύμα θυσίας προκύπτει περισσότερο από την πίστη, την ευγνωμοσύνη και την αγάπη για τον Θεό.

Πώς ερμηνεύεται το πνεύμα θυσίας μέσα στη ζωή της κοινότητας;

Το πνεύμα θυσίας έχει άμεσο αντίκτυπο στη ζωή της κοινότητας: πολλοί πιστοί θέτουν εθελοντικά στην υπηρεσία της κοινότητας ένα μεγάλο μέρος του ελεύθερου χρόνου τους, των δυνάμεων και των ταλέντων τους. Πολλοί είναι εκείνοι που φέρουν το συναγωνισμό στις μουσικές και παιδαγωγικές δραστηριότητες στους κόλπους της Εκκλησίας. Με ελάχιστες εξαιρέσεις και τα αξιώματα αποτελούνται από εθελοντές.

Γάμος και οικογένεια

Τι είναι ο γάμος;

Ο γάμος είναι η κοινή ζωή ενός άνδρα και μιας γυναίκας, την οποία θέλει και ευλογεί ο Θεός· αποτελεί το θεμέλιο της οικογένειας και στηρίζεται σε μια δημόσια υπόσχεση πιστότητας, που συμφωνείται ελεύθερα και από τους δύο συζύγους. Οι αμοιβαίες αγάπη και πιστότητα είναι απαραίτητες για την επιτυχία του γάμου. Η πολυγαμία είναι ασυμβίβαστη με την διδασκαλία και την χριστιανική παράδοση.

Τι μπορεί να συναχθεί από την αφήγηση της Δημιουργίας σχετικά με τον γάμο;

«Και ο Θεός δημιούργησε τον άνθρωπο σύμφωνα με τη δική του εικόνα· σύμφωνα με την εικόνα του Θεού τον δημιούργησε· αρσενικό και θηλυκό τούς δημιούργησε· και τους ευλόγησε ο Θεός· και είπε σ' αυτούς ο Θεός: Αυξάνεστε και πληθύνεστε και γεμίστε τη γη, και κυριεύστε την» (Γένεση 1:27-28). Και οι δύο, άνδρας και γυναίκα, δημιουργήθηκαν κατ' εικόνα του Θεού. Αν και διαφορετικοί μεταξύ τους, έχουν την ίδια αξία στα μάτια του Θεού, ο οποίος και τους ευλογεί. Ο άνθρωπος είναι ένα κοινωνικό ον· στο πρόσωπο του συντρόφου τους, ο

άνδρας και η γυναίκα, έχουν ένα άλλο εαυτό, τον οποίο υποτίθεται ότι βοηθούν: «Και ο Κύριος ο Θεός είπε: Δεν είναι καλό ο άνθρωπος να είναι μόνος· θα κάνω σ' αυτόν βοηθό όμοιο μ' αυτόν» (Γένεση 2:18). Με τη σύναψη του γάμου, ο άνδρας και η γυναίκα ενώνονται σε μια οντότητα για όλη την διάρκεια της ζωής τους: «Γι' αυτό, ο άνθρωπος θα αφήσει τον πατέρα του και τη μητέρα του, και θα προσκολληθεί στη γυναίκα του· και θα είναι οι δύο σε μία σάρκα.» (Γένεση 2:24).

Ποια είναι η σημασία της γαμήλιας ευλογίας;

Η γαμήλια ευλογία μπορεί να έχει πολλαπλές επιπτώσεις: ενισχύει τους συζύγους στη σχέση τους της αγάπης και της διαρκούς πιστότητας, προωθεί την διάθεσή τους να αλληλοεξυπηρετούνται, να αλληλοβοηθούνται και να έχουν αμοιβαία κατανόηση. Τους βοηθάει στην αμοιβαία συγχώρηση των λαθών τους και στην συμφιλίωσή τους. Από την άλλη πλευρά, η ευλογία αυτή δεν μπορεί να αναπτύξει τα αποτελέσματά της, παρά μόνο με την ανάλογη συμπεριφορά των συζύγων.

Ποια είναι η σημασία της χριστιανικής πίστης για την βιωσιμότητα του γάμου;

Είναι καλό και χρήσιμο και για τους δύο συζύγους, να μοιράζονται την ίδια τοποθέτηση σε ζητήματα σχετικά με την πίστη. Ωστόσο, το γεγονός ότι είναι και οι δύο χριστιανοί, δεν αποτελεί από μόνο του εγγύηση για ένα αρμονικό έγγαμο βίο. Ήδη πριν από τον γάμο τους, και κυρίως εάν δεν προέρχονται από την ίδια πολιτιστική βάση, την ίδια θρησκεία ή την ίδια ομολογία πίστης, οι μέλλοντες σύζυγοι θα όφειλαν να προσπαθήσουν να αποσαφηνίσουν όλα τα ζητήματα που σχετίζονται με την κοινή ζωή τους.

Ποια είναι η σημασία της σεξουαλικότητας μέσα στον γάμο;

Εάν η αγάπη και η αρμονία είναι τα πρώτα και βασικά μελήματα των δύο συζύγων, η σεξουαλικότητα μπορεί να βιωθεί ως το σημαντικό τσιμέντο της ένωσής τους και συμβάλλει στην ευημερία του καθενός από αυτούς. Στους κόλπους του παντρεμένου ζεύγους, η σεξουαλικότητα οφείλει να χαρακτηρίζεται από σεβασμό και συμπάθεια..

Ποια είναι η τοποθέτηση της Νεοαποστολικής Εκκλησίας σχετικά με την αντισύλληψη;

Η αντισύλληψη είναι υπόθεση των δύο συζύγων. Ωστόσο, η Εκκλησία απορρίπτει αντισυλληπτικές μεθόδους και μέσα, των οποίων κύρια επίδραση είναι η θανάτωση γονιμοποιημένων ωαρίων. Κατ' αρχήν, η Εκκλησία εγκρίνει την τεχνητή γονιμοποίηση· απορρίπτει ωστόσο, το κάθε μέτρο ως κριτήριο μιας ανθρώπινης επιλογής, που θα μπορούσε να καταστρέψει τη ζωή.

Ποια είναι η θέση της Νεοαποστολικής Εκκλησίας στην εκπλήρωση των καθηκόντων στον επαγγελματικό τομέα και μέσα στην κοινωνία;

Οι Δέκα Εντολές παρέχουν σημεία αναφοράς για την εκπλήρωση των καθηκόντων στον επαγγελματικό τομέα και μέσα στην κοινωνία. Αποτελεί καθήκον του κάθε χριστιανού να συμβάλλει για το καλό της κοινωνίας, για το οποίο είναι συνυπεύθυνος..

Πώς η Νεοαποστολική Εκκλησία αναλαμβάνει τις ευθύνες της μέσα στην κοινωνία;

Στο πλαίσιο των δυνατοτήτων της και της αποστολής της, η Νεοαποστολική Εκκλησία βοηθάει στην προώθηση του γενικού συμφέροντος. Υπερασπίζεται την ειρήνη στον κόσμο, καλεί σε συμφιλίωση και προτρέπει για συγνώμη. Απορρίπτει κάθε μορφή βίας.

Οι Νεοαποστολικοί χριστιανοί είναι παράγοντες της δημόσιας ζωής;

Ναι, οι Νεοαποστολικοί χριστιανοί είναι παράγοντες της δημόσιας ζωής. Η Εκκλησία δεν ασκεί καμία

επιρροή στις αντιλήψεις και στις πολιτικές δραστηριότητες των μελών της. Η Νεοαποστολική Εκκλησία καλεί τα μέλη της να αποδεικνύουν τον σεβασμό και την ανοχή τους προς όλους τους ανθρώπους, ανεξάρτητα από την κοινωνική προέλευσή τους, την ηλικία τους, την γλώσσα τους και κάθε άλλη διαφορά που τυχόν έχουν.

Ποια είναι η σχέση της Νεοαποστολικής Εκκλησίας με το κράτος;

Η Νεοαποστολική Εκκλησία αποδίδει μεγάλη σημασία στη διατήρηση ανοικτών και εποικοδομητικών σχέσεων με τις κυβερνήσεις και τις αρχές. Είναι πολιτικά ουδέτερη. Σε ότι αφορά τη δράση της, συμμορφώνεται με τους νόμους της χώρας στην οποία έχει παρουσία, λαμβάνοντας υπ' όψη αυτό που είναι γραμμένο στους Ρωμαίους 13:1: «Κάθε ψυχή ας υποτάσσεται στις ανώτερες εξουσίες· επειδή, δεν υπάρχει εξουσία, παρά μονάχα από τον Θεό· και οι υπάρχουσες εξουσίες, είναι ταγμένες από τον Θεό.» Αυτό βέβαια προϋποθέτει ότι η κρατική εξουσία μπορεί να μετρηθεί με γνώμονα τις θείες εντολές. Η Εκκλησία εκπληρώνει τα καθήκοντα που της επιβάλλονται από τους νόμους και τις απαιτήσεις των διαφόρων χωρών στις οποίες είναι παρούσα και αναμένει, ως αντάλλαγμα να αναγνωρίζεται και να γίνεται σεβαστή στις θέσεις της..

Ποιες είναι οι σχέσεις που διατηρεί η Νεοαποστολική Εκκλησία με τις άλλες Εκκλησίες, θρησκευτικές ομολογίες και θρησκείες;

Η Νεοαποστολική Εκκλησία και τα μέλη της σέβονται τις θρησκευτικές πρακτικές των άλλων και απέχουν από την οποιαδήποτε περιφρονητική δήλωση σχετικά με άλλους πιστούς, θρησκείες και θρησκευτικές ομολογίες. Προσπαθούν να δημιουργούν καλές και ειρηνικές σχέσεις, βασισμένες στον αμοιβαίο σεβασμό. Η Εκκλησία απορρίπτει κάθε μορφή θρησκευτικού φανατισμού. Στον διάλογο της με τις άλλες χριστιανικές Εκκλησίες, η Νεοαποστολική Εκκλησία δίνει έμφαση, παρά τις δογματικές διαφορές, στα κοινά σημεία της χριστιανικής πίστης..

Τι γίνεται με τις κοινωνικές δεσμεύσεις της Νεοαποστολικής Εκκλησίας;

Η Νεοαποστολική Εκκλησία δεσμεύεται να σέβεται το Ευαγγέλιο. Θεωρεί ότι το καθήκον της, συνίσταται κυρίως στην «εφαρμογή στην πράξη της αγάπης για τον πλησίον», προς τον οποιοδήποτε. Η κοινωνική της δεσμευση πραγματοποιείται από πολλά μέλη της που προσφέρονται εθελοντικά στις κοινότητες τους καθώς και με την παροχή υλικής βοήθειας. Όσο αυτό είναι δυνατόν, η Εκκλησία σχεδιάζει, προωθεί και υποστηρίζει φιλανθρωπικά έργα που συμβάλλουν στο κοινό καλό, ιδρύματα, καθώς και δράσεις βοήθειας σε όλο τον κόσμο. Εργάζεται επίσης σε συνεργασία με άλλες οργανώσεις βοήθειας..

Η πίστη, μπορεί επίσης να μετακινήσει Εκκλησίες

«Έχετε δώσει μια θαυμάσια μαρτυρία της πίστης σας.» Είναι με αυτά τα λόγια που ο Πρωταπόστολος αντέδρασε στην μετακίνηση της εκκλησίας της Κανάγκα. Όμως δεν είναι ο μόνος – και μακράν – που έδειξε να είναι τόσο ενθουσιασμένος.

Η καινούρια κεντρική εκκλησία της Κανάγκα (Λαϊκή Δημοκρατία του Κογκό) ήταν πλέον κορεσμένη. Και γύρω από την εκκλησία υπήρχαν περισσότεροι πιστοί παρά στο εσωτερικό της. Κατά την θεία λειτουργία που τελέστηκε από τον Πρωταπόστολο, τον Ιούλιο του 2016 συγκεντρώθηκαν περίπου 19 000 συμμετέχοντες.

«Θα ήθελα να σας εκφράσω την ευγνωμοσύνη και τον θαυμασμό μου», εκφράστηκε στην αρχή του κηρύγματος. «Σας συγχαίρω για όλο αυτό το έργο που

πραγματοποιήσατε με την κατασκευή αυτής της μεγαλοπρεπούς εκκλησίας.» Ο Απόστολος Περιφερείας και ο υπεύθυνος Απόστολος του είχαν διηγηθεί το πώς έγιναν όλα. «Ήμουν τόσο ενθουσιασμένος από όλα όσα είχα δει και είχα ακούσει.»

Μια εκκλησία μετακινείται με τα πόδια και με τη δύναμη των χεριών

Η περιπέτεια αυτή άρχισε τον Μάιο του 2014: Η κεντρική εκκλησία στην πρωτεύουσα της νότιας επαρχίας, το δυτικό Κασάι, ήταν ερειπωμένη. Οι πολλές πλημμύρες είχαν διαβρώσει το έδαφος, προκαλώντας σοβαρές ρωγμές στους τοίχους. Κάθε προσπάθεια για ανακαίνιση έμοιαζε αδύνατη.

αριστερά: Η χειρονακτική εργασία και το κεφάλι είναι απαραίτητα για την μεταφορά των οικοδομικών υλικών, διασχίζοντας την πόλη. Κάτω: Οι αδελφοί και οι αδελφοί, οικοδομούν την καινούρια τους εκκλησία στη νέα της τοποθεσία.

Photo : ÉNA RDC Sud-Est

Θέα του εσωτερικού της εκκλησίας: 19 000 αδελφοί και αδελφές συνολικά, έλαβαν τις θέσεις τους μέσα και γύρω από την εκκλησία.

Η Εκκλησία βέβαια, διέθετε ένα κατάλληλο οικοπέδο στο κέντρο της πόλης, αλλά τα οικονομικά μέσα δεν επαρκούσαν για μια καινούρια κατασκευή. Ομόφωνα, η Διεύθυνση και τα μέλη της Εκκλησίας, αποφάσισαν λοιπόν, να μετακινήσουν τα υλικά, προκειμένου να αναγερθεί ένα καινούριο κτίριο.

Στην πραγματικότητα, οι εργασίες άρχισαν τον Δεκέμβριο του 2014: Πέτρα την πέτρα, δοκάρι το δοκάρι, χιλιάδες εθελοντές μετέφεραν τον δικό τους οίκο του Θεού προς τη νέα του θέση, σε μια απόσταση οκτώ χιλιομέτρων από την παλαιά. Χωρίς φορτηγά, αλλά με τα πόδια, με τη δύναμη των χεριών ή επάνω στο κεφάλι. Η μετακίνηση ολοκληρώθηκε σε ένα μήνα και επτά ημέρες.

Στο τέλος του έτους 2015, έπρεπε να προβούν σε διαπιστώσεις: το έδαφος στο καινούριο οικοπέδο ήταν πολύ ανώμαλο για να κατασκευαστεί εκεί μια καινούρια οικοδομή. Για μια ακόμη φορά, οι αδελφοί και οι αδελφές, άρχισαν να εργάζονται με χαρά, μεταφέροντας επί τόπου αρκετούς τόνους άμμου – που τους συνέλεξαν μέσα από ένα λάκκο, ο οποίος βρισκόταν έξη χιλιόμετρα μακριά, χρησιμοποιώντας κουβάδες. Στο εργοτάξιο, τα μέλη της Εκκλησίας, έβαλαν επίσης, ακόμη και τα χέρια τους μέσα στην λάσπη, κάτω από την καθοδήγηση των ειδικευμένων εργατών του οικοδομήματος. Τελικά, ο Απόστολος Περιφέρειας Τσίτσι Τσισεκέντι μπόρεσε να εγκαινιάσει την καινούρια εκκλησία, την 1^η Δεκεμβρίου 2015.

Ενθουσιώδεις αντιδράσεις, προερχόμενες από όλο τον κόσμο

«Ένα τεράστιο ευχαριστώ σε όλους, αδελφούς και αδελφές, ηλικιωμένους και νέους, ενήλικες και παιδιά. Δεσμεύτηκαν με τόσο θάρρος και ζήλο για την οικοδόμηση αυτής της εκκλησίας», δήλωσε ο Πρωταπόστολος Σνάιντερ, με την ευκαιρία της επίσκεψής του. «Όλος ο κόσμος εργάστηκε, αδελφοί υπηρεσίας ή πιστοί, το κάνετε όλοι μαζί και με μεγάλη χαρά. Και με τον τρόπο αυτό, δεν οικοδομήσατε μόνο μια εκκλησία, αλλά δώσατε επίσης, μια θαυμάσια μαρτυρία της πίστης σας.»

Μετά τη δημοσίευση του άρθρου μας στην ιστοσελίδα nac.today, αδελφοί και αδελφές από όλο τον κόσμο, εκφράζουν επίσης τον ενθουσιασμό τους, κυρίως στα κοινωνικά δίκτυα. Τα σχόλια που βρίσκονται εκεί, είναι για παράδειγμα: «κυριολεκτικά, μου κίνησε την καρδιά», γράφει κυρίως μια νέα γυναίκα στο Facebook, ή ακόμη: «Σας βγάζουμε το καπέλο», «Σεβασμός», «Φοβερό» ή «ουάου, ουάου, ουάου».

«Αυτό μας δείχνει ότι μπορούμε να ανταποκριθούμε σε κάθε πρόκληση, αν εργαζόμαστε χέρι με χέρι», γράφει μια αδελφή από τη Νότια Αφρική, στην ιστοσελίδα nacworld.net. Και ένας αδελφός από το Καμερούν, φτάνει στο ακόλουθο συμπέρασμα: «Η πιστή μπορεί να μετακινήσει όχι μονάχα βουνά, αλλά και εκκλησίες».

Είμαστε ανοικτοί σε όλους τους ανθρώπους, σε όλους τους λαούς

Ζει σε δύο χώρες, εργάζεται για την Εκκλησία σε τρεις Ηπείρους και ομιλεί έξη γλώσσες: για τον επίσκοπο Αράμικ Φεστζιάν, ο διεθνής χαρακτήρας, βρίσκεται ήδη τοποθετημένος στο λίκνο του. Σε μια συνέντευξη, αφηγείται τη ζωή του ανάμεσα σε διαφορετικούς κόσμους.

Photo : Danièle Idler

ζει στην Λεμεσό, επειδή έχουμε ήδη βιώσει εμπειρίες στον Λίβανο, που δεν ήταν και τόσο όμορφες.

■ *Μιλάτε πολλές γλώσσες: αραβικά, αρμενικά, γερμανικά, αγγλικά, γαλλικά και ρουμανικά. Τελείτε επίσης και τις θείες λειτουργίες στις γλώσσες αυτές;*

Άλλοτε δεν αντιμετώπιζα δυσκολίες στην εκμάθηση μιας γλώσσας, τώρα όμως δεν είναι πλέον εύκολο κάτι τέτοιο. Προσπάθησα να μάθω ελληνικά, αλλά δεν τα καταφέρνω. Τελώ τις θείες λειτουργίες στα γαλλικά (στον Λίβανο), καθώς και στα αγγλικά και αραβικά.

■ *Βρίσκετε ότι το ποιμαντικό σας έργο είναι δύσκολο;*

Δεν θα το έλεγα αυτό. Γεννήθηκα στην Μέση Ανατολή. Ζούμε ως φυσιολογική την κατάσταση αυτή. Φυσικά και δεν είναι όλα εύκολα, ιδιαίτερα αυτή τη στιγμή στην Βηρυτό. Θέτω τότε το ερώτημα στον εαυτό μου: Που θα προτιμούσα να είμαι αυτή τη στιγμή; Στη Συρία ή στην Βηρυτό; Και τότε είμαι τόσο ευτυχής και ευγνώμων. Ζούμε πολύ συχνά επίσης την βοήθεια του Θεού και την προστασία των αγγέλων. Δυστυχώς, δεν συνειδητοποιούμε το γεγονός ότι κάτι τέτοιο συμβαίνει τόσο συχνά.

■ *Γεννηθήκατε στον Λίβανο από Ρουμάνους γονείς. Τι είναι αυτό που οδήγησε την οικογένειά σας στον τόπο αυτό;*

Μετά τον δεύτερο Παγκόσμιο Πόλεμο, οι γονείς μου διέφυγαν από την Ρουμανία. Ήθελαν να δουν εάν θα μπορούσαν να οικοδομήσουν μια καινούρια ζωή στον Λίβανο, που εκείνη την εποχή, όλοι τον θεωρούσαν ως την «Ελβετία της Ανατολής».

■ *Διαθέτετε την γερμανική υπηκοότητα. Τι αισθάνεστε περισσότερο, Γερμανός ή Λιβανέζος;*

Ούτε το ένα, ούτε και το άλλο. Ο πατέρας μου – που ήταν Ρουμάνος αρμενικής καταγωγής – με έμαθε να είμαι ανοικτός σε όλους τους ανθρώπους, σε όλους τους λαούς. Με ανάθρεψε και με μεγάλωσε με τέτοιο τρόπο, έτσι ώστε να μην αισθάνομαι συνδεδεμένος με ένα τόπο, ούτε ιδιαίτερα με ένα λαό.

■ *Σε ποιά χώρα δραστηριοποιείστε, ζείτε με τη σύζυγό σας;*

Ο κύριος τόπος διαμονής μας είναι η Βηρυτός και διαθέτουμε μια ακόμη κατοικία στην Λεμεσό, στην Κύπρο. Όταν ταξιδεύω, προτιμώ η σύζυγός μου να

■ *Θυμάστε ιδιαίτερα επικίνδυνες καταστάσεις;*

Ναι, έχουν συμβεί πολλά πράγματα. Για παράδειγμα, μια φορά στον Λίβανο, το 1982, λίγο πριν ξεσπάσει ο πόλεμος μεταξύ Ισραήλ και Λιβάνου. Την εποχή που ήταν απολύτως χαοτική περίοδος για την Βηρυτό. Πρακτικά δεν υπήρχε πλέον κράτος, ούτε αστυνομία. Και οπλισμένοι άνδρες εισέβαλαν στην εκκλησία της Βηρυτού. Όπως μάθαμε αργότερα, οι άνθρωποι αυτοί, ήθελαν να κλέψουν τα αυτοκίνητά μας και μετά να μας σκοτώσουν. Τελικά έκλεψαν τα αυτοκίνητα, χωρίς να μας πειράξουν.

■ *Πως ζείτε λοιπόν την βοήθεια του Θεού;*

Αυτό που βλέπω πολύ συχνά και που ακούω επίσης,

Συνάντηση μετά το τέλος μιας θείας λειτουργίας στην Λεμεσό (Κύπρος)

- *Επομένως οι χριστιανοί μπορούν να ζουν ελεύθερα την πίστη τους στις χώρες αυτές, χωρίς να φοβούνται αντίποινα ή πράξεις βίας;*

Ναι, αυτό συμβαίνει σήμερα. Στο Κάιρο για κάποιο διάστημα είμαστε επιφυλακτικοί, κυρίως δεν καθόμαστε έξω μετά το τέλος της θείας λειτουργίας, αλλά παραμέναμε στο εσωτερικό της εκκλησίας και στη συνέχεια, επιστρέψαμε αμέσως στα σπίτια μας. Η κατάσταση αυτή όμως, αποτελεί πλέον παρελθόν. Σε άλλες χώρες δεν έχω αντιληφθεί ακόμη κάποιο πρόβλημα. Στον Λίβανο, τα δικαιώματα για τους χριστιανούς καθορίζονται από το Σύνταγμα. Κανείς χριστιανός δεν αισθάνεται διάκριση σε βάρος του.

- *Έχετε κάποιον ιδιαίτερο κανόνα, ένα σύνθημα ζωής;*
- Σκέπτομαι ότι θα πρέπει πάντοτε να κοιτάζω τα κοινά που έχω με τον άλλο και όχι αυτά που είναι διαφορετικά. Πρέπει να οικοδομούμε επάνω σε αυτά που μας ενώνουν και όχι επάνω σε αυτά που μας χωρίζουν.

Αυτό το ζούμε με έναν όμορφο τρόπο στον Λίβανο. Στην Βηρυτό, οι Εκκλησίες έχουν μεταξύ τους πολύ καλές σχέσεις, τις υποστηρίζουμε αμοιβαία – θεωρούμε ότι αποτελούμε μέρος μιας χριστιανικής οικογένειας.

από αδελφούς και αδελφές, είναι η μορφή βοήθειας που παίζει σε συναισθηματικό επίπεδο. Ένα παράδειγμα: Το 2006, διεξαγόταν ένας πόλεμος. Ήταν φοβερό όταν τα αεροπλάνα έριχναν τις βόμβες τους. Μια αδελφή μου είπε: «ήταν κάτι το τρομακτικό, αλλά παρ' όλα αυτά είχα μια εσωτερική ειρήνη.» ήταν πεπεισμένη ότι αυτή η εσωτερική ειρήνη, οφειλόταν στις πολλές προσευχές που είχαν γίνει για τους αδελφούς και τις αδελφές της χώρας.

Πιστεύω ότι ζούμε το μεγαλύτερο μέρος της θείας βοήθειας σε ένα συναισθηματικό επίπεδο. Όταν είμαστε ήρεμοι μέσα σε μια πολύ επικίνδυνη κατάσταση και δεν πανικοβαλλόμαστε, αυτό αποτελεί ήδη μια βοήθεια από ψηλά. Η βοήθεια δεν συνίσταται στο να είμαστε ασφαλείς απέναντι σε κάθε κίνδυνο, επειδή τότε, όλος ο κόσμος, χωρίς αμφιβολία θα ήταν Νεοαποστολικός ή χριστιανικός.

- *Ποια είναι η κατάσταση της Εκκλησίας μας, στις χώρες που αποτελούν μέρος του δικού σας πεδίου δραστηριότητας;*

Με εξαίρεση την Αίγυπτο, έχουμε παντού ένα επίσημο καθεστώς, αλλά όχι πάντα κατ' ανάγκη ως Εκκλησία. Στην Τουρκία για παράδειγμα, είμαστε αποδεκτοί ως «Νεοαποστολικό Ίδρυμα», στον Λίβανο ως «Κοινωνία μελών της Νεοαποστολικής Εκκλησίας του Λιβάνου». Δεν γινόμαστε εκεί αποδεκτοί ως Εκκλησία, επειδή διαφορετικά, θα είχαμε το δικαίωμα να έχουμε μια θέση στο Κοινοβούλιο.

Μπροστά στο σπήλαιο του Αγίου Πέτρου, στην Αντιόχεια (Τουρκία): δεξιά, ο Απόστολος Γιεγς Λίντεμαν, 2^{ος} από δεξιά (πίσω), ο επίσκοπος Αράμικ Φεστζιάν.

Photo: ENA Canada

Πεινούν για τον λόγο του Θεού

Τους είναι πολύ δύσκολο να ζουν την χριστιανική τους πίστη στην πατρίδα τους, την Κίνα, αλλά στον Καναδά, οι κινεζικής καταγωγής κινέζοι, μπορούν να ζουν δημόσια την πίστη του και είναι γεμάτοι ενέργεια και ζήλο. Στους κόλπους της Νεοαποστολικής Εκκλησίας της χώρας αυτής, αποτελούν μια καθ' ολοκληρία εθνική ομάδα.

Ο Καναδάς υποδέχεται ανθρώπους που προέρχονται από όλες τις χώρες του κόσμου· οι περισσότεροι από αυτούς είναι μετανάστες που βρίσκονται στην χώρα, ήδη εδώ και αρκετό καιρό. Μια από αυτές τις εθνικές ομάδες που γνωρίζει μια σταθερή αύξηση, είναι αυτή των Κινέζων. Και η αύξηση αυτή γίνεται αισθητή στις χριστιανικές κοινότητες της χώρας, επειδή η πείνα τους για πίστη είναι, τεράστια. Είναι φυσικό στην Κίνα η πίστη να έχει μια δευτερεύουσα σημασία. Ωστόσο, με την άφιξή τους στον Καναδά, τα πρόσωπα που προέρχονται από την Κίνα, ανακαλύπτουν πολλά πράγματα σχετικά με τον Θεό και το Ευαγγέλιο του Ιησού Χριστού. Στους κόλπους της Νεοαποστολικής Εκκλησίας, μια ειδική ομάδα εργασίας είναι υπεύθυνη για το έργο αυτό και ονομάζεται: «Ομάδα εστιαζόμενη στους Κινέζους». Χάρη σε πολλούς εθε-

λοντές και πολλούς υποστηρικτές, τα μέλη αυτής της ομάδας παρέχουν μια ποιμαντική και μια ευαγγελική φροντίδα στους κινέζους που ζουν στην χώρα. Διαθέτουν ακόμη και δική τους ιστοσελίδα στο διαδίκτυο.

Πρωτοπόροι στο έργο, εδώ και τριάντα χρόνια

Ένας από τους πρωτοπόρους είναι ο βοσκός Τζον Σεν που είναι σε υπηρεσιακή ημερία, ήδη από τον Ιανουάριο 2016. Ήλθε στον Καναδά ήδη από την δεκαετία του 1980 και παρακολούθησε σπουδές στο Πανεπιστήμιο Βίλφριντ Λοριέρ στο Γουότερλου. Υπάρχει επίσης και ο Λιζόνγκ Ζου, που κατέχει σήμερα το αξίωμα του ευαγγελιστή και την ευθύνη της κοινότητας των Κινέζων του Γουότερλου.

Στις κοινότητες, οι άνθρωποι αυτοί υποστηρίζονται με αγάπη από «βετεράνους», όπως για παράδειγμα από τον πρεσβύτερο σε ηρεμία Πάτσε, ο οποίος είναι σχεδόν 80 ετών, καθώς και από πολλούς άλλους ακόμη.

Υπάρχουν τρεις κοινότητες κινέζων στον Καναδά: αυτή του Γουότερλου, του Γουίλοουντέιλ (Τορόντο) και του Πορτ Κρεντίτ (Μισισάουγκα). Για του λόγου το αληθές, δεν είναι αυτόνομες κοινότητες, αλλά για κινέζους πιστούς που είναι παρόντες σε υπάρχουσες κοινότητες. Συνήθως συμμετέχουν συχνά στις τακτικές θείες λειτουργίες, στους κόλπους των αντίστοιχων κοινοτήτων τους. Ωστόσο, μια φορά τον μήνα, στην κοινότητα των κινέζων του Γουότερλου, τελείται μια θεία λειτουργία στην κινεζική γλώσσα. Κατά την διάρκεια των άλλων θείων λειτουργιών, το κήρυγμα γίνεται στα αγγλικά με ταυτόχρονη μετάφραση στα κινεζικά, ή με μια σύντομη παρέμβαση στα κινεζικά από το βήμα, με τη συνόψιση των κύριων σημείων του κηρύγματος.

Η ενσωμάτωση στις κοινότητες είναι καλή

Τα περισσότερα μέλη των κοινοτήτων μας που είναι κινέζοι, έρχονται κατευθείαν από την Κίνα στον Καναδά, ορισμένοι προέρχονται από την Ταϊβάν ή το Βιετνάμ. Για ορισμένους από αυτούς, είναι ήδη μεγάλο το χρονικό διάστημα που ζουν στην πατρίδα που τους υιοθέτησε. Ήδη από το 1995, διαθέτουν την Αγία Γραφή στην κινεζική γλώσσα, όπως έχουν επί-

σης έχουν στα κινεζικά και το Υμνολόγιο των ύμνων της Νεοαποστολικής Εκκλησίας.

Σχετικά με την ενσωμάτωση των πιστών αυτών στις κοινότητες, ο αναπληρωτής Απόστολος Περιφέρειας Τζον Σομπότκα λέει το εξής: «Οι κοινότητες έχουν υποστηρίξει με όλη τους την καρδιά την εργασία μας που είναι εστιασμένη στους Κινέζους.» Και αφήνει να εννοηθεί ότι η εργασία αυτή δεν πρόκειται μόνο απλά να συνεχιστεί, αλλά και να επεκταθεί επίσης. Προς το παρόν, μόνον η κοινότητα του Γουότερλου περιλαμβάνει περισσότερα από σαράντα μέλη από την Κίνα, από τα οποία 25, συμμετέχουν τακτικά στις θείες λειτουργίες.

Τον Απρίλιο για παράδειγμα, τελέστηκε εκεί μια θεία λειτουργία στα κινεζικά, με την ευκαιρία της εορτής «Qing Ming». Για τους Κινέζους είναι μια εορτή των νεκρών, κατά την οποία καλλιεργούν την ανάμνηση των εκλιπόντων: είναι μια παραδοσιακή κινεζική εορτή. Είναι ο ευαγγελιστής Ζου που τέλεσε την θεία λειτουργία, αναπτύσσοντας τον λόγο από τον Ματθαίο 6:11: «Το καθημερινό μας ψωμί δώσε μας σήμερα.» Μετά το τέλος της θείας λειτουργίας, προήδρευσε σε μια συνεδρία ερωτήσεων και απαντήσεων που αφορούσαν την Κατήχηση της Νεοαποστολικής Εκκλησίας. Τον Φεβρουάριο του 2016 έλαβε χώρα, για την κινεζική κοινότητα, ένα χειμερινό εργαστήριο με θέμα: «Οι επιστήμες και η Αγία Γραφή».

Μία μικρή κοινότητα, η οποία συγκεντρώνεται επίσης και εκτός των θείων λειτουργιών: για να διατηρήσει την αδελφική κοινωνία, για να μελετήσει την Αγία Γραφή, ή να συζητήσει για την πίστη της.

Photo : HelpAge International

Δέκα κατσίκες είναι αρκετές για μια νέα ζωή

Έχουν ηλικία 60, 70 ή ακόμη και 100 ετών. Και οφείλουν να αγωνίζονται – συχνά παραδίνοντας τον ίδιο τους τον εαυτό – για να εξασφαλίσουν την επιβίωσή τους: είναι ηλικιωμένα πρόσωπα, μετά την καταστροφική ξηρασία.

Ένα εγχείρημα της Νεοαποστολικής Εκκλησίας της Νότιας Γερμανίας δείχνει μέχρι ποιο σημείο είναι σημαντική η υποστήριξη στην αλληλοβοήθεια.

Ήταν ένας από τους σημαντικότερους λιμούς των τελευταίων δεκαετιών: Το 2011, περισσότεροι από ένδεκα εκατομμύρια άνθρωποι ήταν εξαρτημένοι από την εξωτερική βοήθεια. Τα μέσα μαζικής ενημέρωσης ήταν τότε ακόμη γεμάτα με εικόνες προσφύγων και επιχειρήσεων παροχής βοήθειας. Όταν όμως, οι πρώτοι εθελοντές και μαζί τους οι κάμερες αποσύρθηκαν, άρχισε ο πραγματικός αγώνας για επιβίωση. Επειδή η ξηρασία κατέστρεψε τις βάσεις της διαβίωσης – ουσιαστικά την γεωργία και την κτηνοτροφία.

Ηλικιωμένοι, ασθενείς και άποροι

Η Ζίλο Βάριο Γκούγιο είναι 70 ετών και είναι χήρα. Είναι άρρωστη και ζει στην κουζίνα ενός από τους συγγενείς. Η Γκαλγκαλού Γκεμπάμπα είναι 100 ετών, διαθέτει τουλάχιστον μία στέγη επάνω από το κεφάλι της, αλλά δεν διαθέτει πλέον ούτε γη, ούτε και

ζωικό κεφάλαιο, δεν έχει πλέον κανένα πόρο. Για τον ίδιο λόγο, η Ζίλο Ελέμα, (60 ετών) και ο σύζυγός της έφυγαν εργάτες στα ορυχεία. Τα παιδιά τους και τα εγγόνια τους δεν μπορούν να τους προσφέρουν την παραμικρή βοήθεια, επειδή και αυτά, μόλις και μετά βίας καταφέρνουν να τα βγάλουν πέρα.

Ωστόσο, η ζωή αυτών των τριών γυναικών του νότου της Αιθιοπίας βελτιώθηκε – όπως και για 7000 άλλους ηλικιωμένους και μέλη των οικογενειών τους στην περιφέρεια της Μποράνα: το δίκτυο ανθρωπιστικής βοήθειας «Διεθνής βοήθεια για ηλικιωμένους» τους προσέφερε μια υποστήριξη για αλληλοβοήθεια. Το πρόγραμμα αυτό για την εξασφάλιση της ύπαρξης, χρηματοδοτήθηκε από την ιεραποστολική οργάνωση της Νεοαποστολικής Εκκλησίας της Νότιας Γερμανίας («Missionswerk der Neuapostolischen Kirche Süddeutschland»).

αριστερά: Η Γκαλγκαλού Γκεμπάμπα με τα εγγόνια της και τις κατσίκες της· επάνω: Η Ζίλο Ελέμα στον μύλο

Οι κοινότητες των χωριών λαμβάνουν αποφάσεις

Δεν είναι οι οργανώσεις ανθρωπιστικής βοήθειας που αποφασίζουν, αλλά οι ίδιες οι κοινότητες των χωριών, οι επί τόπου αποδέκτες της βοήθειας: σε ορισμένες περιπτώσεις με μια απλή πληρωμή υποστήριξης, αλλά ουσιαστικά με την μορφή οικονομικής βοήθειας για την έναρξη ανοικοδόμησης, με ένα μέσο αειφόρου διαβίωσης.

Η Ζίλο Βάριο Γκούγιο έλαβε ένα χρηματικό ποσό, που το επένδυσε σε ιατρική περίθαλψη και στην οικοδόμηση ενός σπιτιού. Η Γκαλγκαλού Γκεμπάμπα έλαβε δέκα κατσίκες, πράγμα που της επέτρεψε να ξεκινήσει μια μικρή κτηνοτροφική μονάδα. Η Ζίλο Ελέμα αποτελεί μέρος μιας ομάδας 30 γυναικών που, χάρη στη δωρεά ενός μύλου, δημιούργησαν μια επιχείρηση άλεσης αλεύρων.

Η αποκατάσταση της αξιοπρέπειας

Η ιεραποστολική οργάνωση έθεσε για τρία χρόνια στη διάθεση του προγράμματος αυτού 300 000 ευρώ. Ήδη πριν από την έναρξή του, το Νοέμβριο του 2012, η φιλανθρωπική οργάνωση είχε δεσμευτεί για την καταπολέμηση της πείνας: με μια δωρεά 25 000 ευρώ στην Humedica, τον Ιούλιο του 2011, για την προμήθεια τροφίμων και ιατρικού εξοπλισμού, καθώς και με μια δωρεά 75 000 ευρώ στην Help Age, στον τομέα αποκατάστασης της υγείας και στη διαχείριση των βοσκοτόπων από τον Οκτώβριο του 2011 μέχρι τον Φεβρουάριο του 2012.

Το μεγάλο πρόγραμμα ανθρωπιστικής βοήθειας έχει τώρα ολοκληρωθεί – με μια επιτυχία που έχει διαρκή αποτελέσματα. Επειδή η βοήθεια ανασυγκρότησης έδωσε πολλά περισσότερα στους ανθρώπους πέρα από τα βασικά μέσα διαβίωσης: «Έχω περισσότερη αυτοπεποίθηση και ανεξαρτησία», εκφράζει την ικανοποίησή της η Ζίλο Βάριο Γκούγιο. «Είμαι υπερήφανη και πιο δυνατή», δηλώνει η Γκαλγκαλού

Γκεμπάμπα. Και η Ζίλο Ελέμα αισθάνεται ευγνωμοσύνη επειδή, η οικονομική βοήθεια για ένα νέο ξεκίνημα, της «αποκατέστησε την εμπιστοσύνη και την αξιοπρέπεια».

Ωθήσεις – στα κοινωνικά δίκτυα

Εδώ και μερικούς μήνες, η Νεοαποστολική Εκκλησία δημοσιεύει καθημερινά μια πνευματική ώθηση. Το έργο για τα κοινωνικά μέσα μαζικής ενημέρωσης της Νεοαποστολικής Εκκλησίας της Βόρειας Γερμανίας που άρχισε τη 1^η Μαρτίου του 2016, διαθέτει την δική του ιστοσελίδα στο διαδίκτυο και χρησιμοποιεί τα κοινωνικά δίκτυα για να γίνει γνωστό. Τα απόσπασμα που χρησιμοποιούνται μέχρι τώρα προέρχονται από τις θείες λειτουργίες του Πρωταποστόλου Ζαν Λυκ Σνάνιντερ και των δύο Αποστόλων Περιφέρειας, Ρούντιγκερ Κράουζε και Ράινερ Στορκ.

Μετά από πολλές χιλιάδες συνδέσεις, κατά το πρώτο εξάμηνο, η δράση επεκτάθηκε πλέον από την 1^η Σεπτεμβρίου. Αυτό αποφάσισαν οι Απόστολοι Περιφέρειας κατά την τελευταία τους συνέλευση, τον Απρίλιο του 2016. Από την αρχή του μήνα, οι αναγνώστες βρίσκουν λοιπόν, απόσπασμα από όλους τους Αποστόλους Περιφέρειας της Ευρώπης και του Πρωταποστόλου Σνάνιντερ, στο Φέησμπουκ, Τουίτερ, Ίνσταγκραμ και Πίντερεστ. Οι αναφορές είναι διαθέσιμες στα αγγλικά και στα γερμανικά και είναι εύκολα αναγνωρίσιμες από την τετράγωνη εικόνα του σε φόντο σιέλ μπλε με λευκά σύννεφα.

«Αυτό που θα μπορέσει να συμβεί σε σας αυτό το νέο έτος: Η ειρήνη του αναστημένου να είναι μαζί σας!» – Η αναφορά αυτή που δημοσιεύθηκε στις αρχές Ιανουαρίου του 2016, περιγράφει την υπόσχεση του Θεού να είναι κοντά στον άνθρωπο. Ένα απόσπασμα που μπορεί να χρησιμοποιηθεί όπως όλες οι καθημερινές ωθήσεις: δεν προορίζεται μόνο για ανάγνωση και περισυλλογή, αλλά επίσης και για να διαμοιράζεται στα κοινωνικά δίκτυα.

<http://newapostolic.org/>

Photo : ÉNA Internationale

Το έργο σωτηρίας και λύτρωσης του Θεού στην Ευρώπη, ξεκίνησε από την Ελλάδα

Είναι γεγονός ότι τα πρώτα βήματα του έργου σωτηρίας και λύτρωσης του Θεού έγιναν σε ελληνικό έδαφος. Δεν είναι τυχαίο άλλωστε ότι και ο Ιωάννης έγραψε την Αποκάλυψή του, εξόριστος σε ένα ελληνικό νησί, την Πάτμο. Όλα αυτά μας δίνουν ένα ξεχωριστό αίσθημα ευθύνης επειδή ζούμε ακριβώς σε ένα τόπο που πολλά χρόνια πριν εξαγιάστηκε από το Έργο του Κυρίου. Γεγονός είναι επίσης ότι πολλές από τις Επιστολές του Αποστόλου Παύλου απευθύνονται σε κοινότητες της Ελλάδας, όπως στους Κορινθίους, στους Θεσσαλονικείς, στους Φιλιπησίους. Χαρακτηριστικό είναι ότι δεν υπάρχει Επιστολή που να απευθύνεται στους Αθηναίους, παρ' όλον ότι ο

Παύλος κήρυξε στον Άρειο Πάγο, χρησιμοποιώντας μάλιστα ένα τέχνασμα για να προκαλέσει το ενδιαφέρον των Αθηναίων οι οποίοι ήταν επιφυλακτικοί απέναντί του. Γνωρίζοντας ότι οι Αθηναίοι αφιέρωναν βωμούς σε διάφορους θεούς βλέποντας ένα βωμό αφιερωμένο στον άγνωστο θεό, αποφάσισε να τους μιλήσει ακριβώς γι' αυτόν. Χρησιμοποίησε μάλιστα στην ομιλία του και ένα στίχο ενός Έλληνα ποιητή: «Επειδή, και δικό του γένος είμαστε» (Πράξεις των Αποστόλων 17:28). Αποτέλεσμα ήταν να γίνουν χριστιανοί ο Διονύσιος ο Αρεοπαγίτης και μια γυναίκα που ονομαζόταν Δάμαρις.

Το πρόγραμμα του Πρωταποστόλου

- 01.01.2017 Βέρνη (Ελβετία)
- 08.01.2017 Βερολίνο (Γερμανία)
- 15.01.2017 Λομέ (Τόγκο)
- 20.01.2017 Σαρχ (Τσαντ)
- 21.01.2017 Κούμρα (Τσαντ)
- 22.01.2017 Ντζαμένα (Τσαντ)
- 12.02.2017 Κούλμπαχ (Γερμανία)
- 17.02.2017 Γουινέα-Μπισάου
- 18.02.2017 Γουινέα-Μπισάου
- 19.02.2017 Σεντιού (Σενεγάλη)
- 24.02.2017 Μπουμαλάγκα (Νότια Αφρική)
- 26.02.2017 Ντουρμπάν (Νότια Αφρική)
- 05.03.2017 Νιουμάνστερ (Γερμανία)
- 12.03.2017 Σασκατούν (Καναδάς)
- 14.03.2017 Κεμπέκ (Καναδάς)
- 19.03.2017 Βούπερταλ (Γερμανία)
- 26.03.2017 Εβρέ (Γαλλία)

Ο Απόστολος Παύλος κηρύττει στον Άρειο Πάγο.

Η πρώτη όμως γυναίκα στην Ευρώπη που βαπτίστηκε χριστιανή ήταν η Λυδία από τους Φίλιππους της Μακεδονίας. Οι Φίλιπποι ήταν ο πρώτος σταθμός του Παύλου επί ευρωπαϊκού εδάφους. Βρίσκονται στην Μακεδονία, ανατολικά της Θεσσαλονίκης και είναι ο τόπος δημιουργίας μιας από τις πιο σημαντικές κοινότητες της πρώτης χριστιανικής Εκκλησίας.

Φίλιπποι: Η πρώτη ευρωπαϊκή πόλη στην οποία κήρυξε ο Απόστολος Παύλος, αλλά και στην οποία φυλακίστηκε επίσης.

